51813

A föld azé, aki megmentheti!

Ludas Matyi

ÜGYÉSZSÉG
1945 JÚN 15
ÁTVETTE

EGYETEMI KÖNYVTÁR
FOLYÓIRATOK
SZEGED

I. évfolyam, 5. szám. **SZATIRIKUS HETILAP** Budapest, 1945 június 17.

Nyilatkozat:

A „Pokol" szerkesztőségéből a következő sorok közlésére kértek fel a Ludas Matyit:

Kérem annak megállapitását, hogy a „Mein Kampf" cimü könyvem eredetileg filoszemita munka volt, de a katonai cenzura egyes mondatokat tudtomon kivül megváltoztatott benne.

Adolf Hitler

Rögzitették a kiszabható büntetések nagyságát

Itt az új kollektív szerződés

A népbiróságok és a vádlottak üzemi bizottsága kölcsönös megállapodása

Az a bizonytalanság, amely a népbirósági itéletek tekintetében a sajtóban és a közvéleményben uralkodott, szükségessé tette, hogy az érdekeltek szoros együttműködésben rendezzék az esetenként kiszabható büntetések nagyságát. A Ludas Matyi abban a kellemes helyzetben van, hogy minden más lapot megelőzve, elsőnek közölheti a július 1-én életbelépő új hivatalos díjszabást.

Árszabály:

Egyszerű lezsidózás utcán, tanuk nélkül	1 hónap
Ugyanaz jelzőkkel (büdös, piszkos stb.)	2 „
Megjelenés a Hüség Házában, vizitenként	6 „
Felsőházi tagság kisebb hazaárulással	2 év
Kisebb hazaárulás felsőházi tagság nélkül	5 „
Nyilas pártalapítás komolyan	Életfogytiglan
Ugyanaz, viccből	5 év
Deportálás előkészítése	15 „
Ugyanaz, csendőrfelügyelői egyenruhában	Miniszteri tárca

Fenti maximális árak túllépése szigorúan tilos, a rendelet megszegőit Népbiróság elé állitják.

Tetszik érteni?

— Miért olyan levert, Kiss úr!

— Rettenetes állapotok... Már 5000 pengő a fizetésem..

Vicc ez?

— Tegnap délután a 6-os villamoson ellopták tőlem a pénztárcámat 800 pengővel.

— Örüljön, hogy nem volt magánál pénz.

Geológiai csoda? Példátlan arányú sikkasztás?

Eltünt a Lipótváros!

Néhány nappal ezelőtt érkezett Budapestre Szolnokról Nagy István földmíves, hogy a Pannonia-utcában lakó ismerőseit meglátogassa.

Mindjárt

a pályaudvar előtt megkérdezte az első járókelőt:

— Mondja uram, merre van a Lipótváros?

— Hát azt így nehéz elmagyarázni — felelte az illető — menjen urambátyám

csak így ebbe

az irányba ni, aztán egy idő mulva kérdezze meg az embereket, gázzal főznek-e? Mivelhogy a Gázművek bejelentette, hogy a Lipótváros a hét elején gázt kap, márpedig

amit a Gázművek mond,

az úgy is van! Ahol tehát gázzal főz a nép, az már a Lipótváros.

Nagy István megköszönte az útbaigazítást és csakhamar eljutott a Honvéd-utcába. Bejárta az Ipoly-utcát, Pozsonyi-utat, a rakpartot egészen a Népszigetig, de sehol sem találta meg a Lipótvárost.

Mint lelkiismeretes ember, azonnal a rendőrségre sietett és feljelentést tett ismeretlen tettesek ellen. Remény van rá, hogy a tettesek hamarosan előkerülnek.

Előbb, mint a gáz...

Ragasztószeres a Teleki-téren

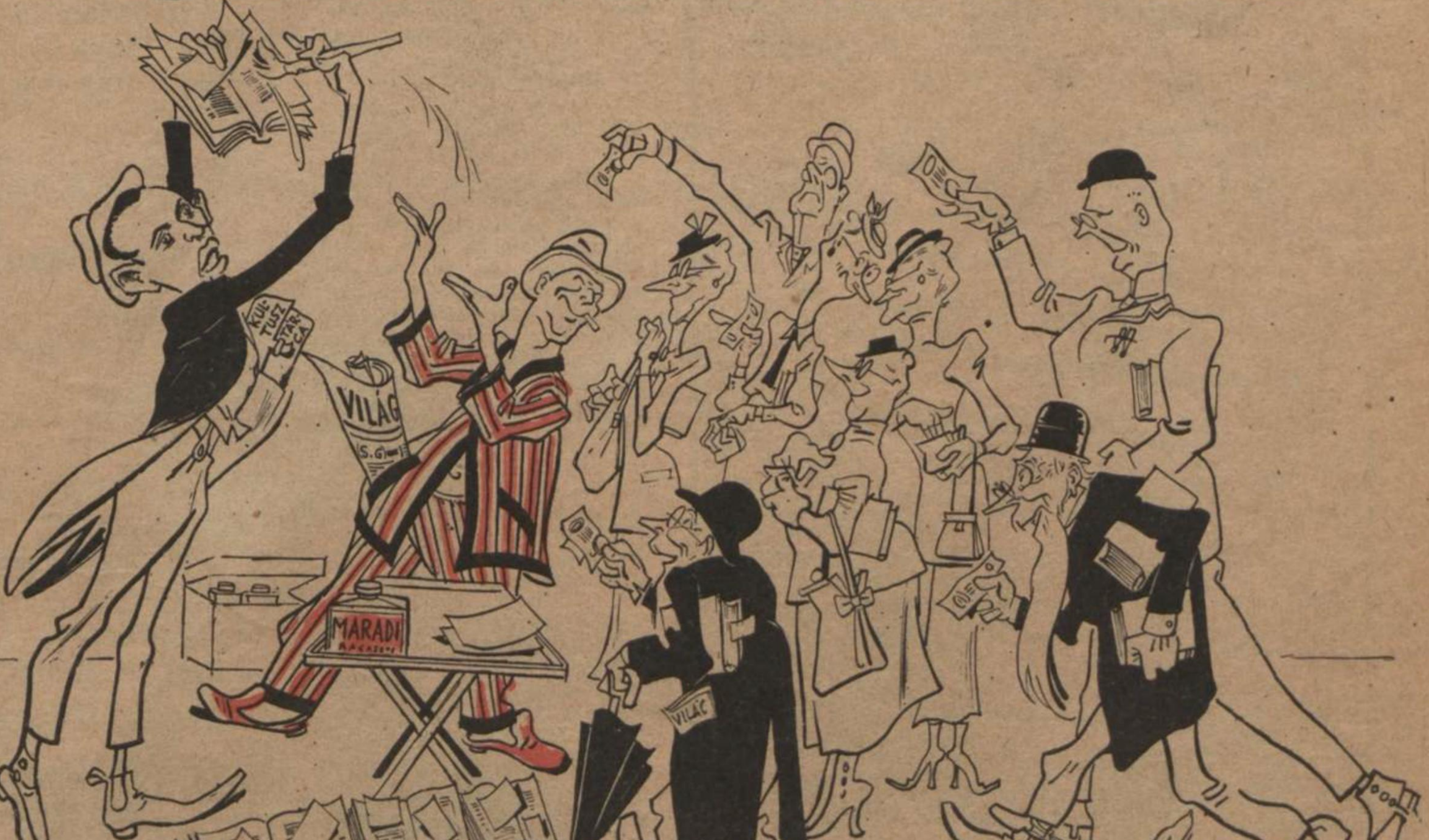

— Namármost, hölgyeim és urraim, oly egyszerű, oly nagyszerű, fogjuk a világhíres „Maradi" ragasztót, fogjuk az ecsetet, fogjuk hölgyeim és elvtárs urak a védjegyzett fedőlapocskákat, így ezt ide beragasztjuk hölgyeim és urraim, s máris kész a korszerű tankönyv, oly egyszerű, oly nagyszerű...!

Ára 4 pengő

Búcsú

Eötvös után, Ausztria előtt

Isten veled te Párt, kitartás Pártja,
Isten veled te szíj, ti zöld mezek,
Vérmes reményim hervatag tanyája,
Isten veled, én innen elmegyek.
Kik itt maradtok botorul, vakon,
A pártjelvényem tirátok hagyom!

Az ég egy kincset ád mindenik Pártnak
S a párt híven megőrzi birtokát:
Hűségről beszél Hubay Csiának,
S büszkén mutatja Kovarcz lábnyomát
Imrédy kincse egy zsidó rokon
Úgy a negyedik felmenő fokon.

Isten veled te Párt, kitartás Pártja,
Talajgyökér és rög Isten veled,
A testvért itt csak népbíróság várja,
Elszakad hát lesujtott gyermeked.
De hű vagyok és itt marad szívem —
Ám a sok szajrét magammal viszem...

A Japán Császári Főhadiszállás Külön Jelentése

Óriási veszteségek érték a távolkeleti amerikai légihaderőt!

Mint a Japán Császári Főhadiszállás közli, Tokió és Osaka bombázása alkalmával az amerikai légierőt a következő súlyos veszteségek érték: Teljesen elpusztult, több, mint 80.000 kg gyujtóbomba, 115.000 kg repeszbomba és 96.000 kg rombolóbomba.

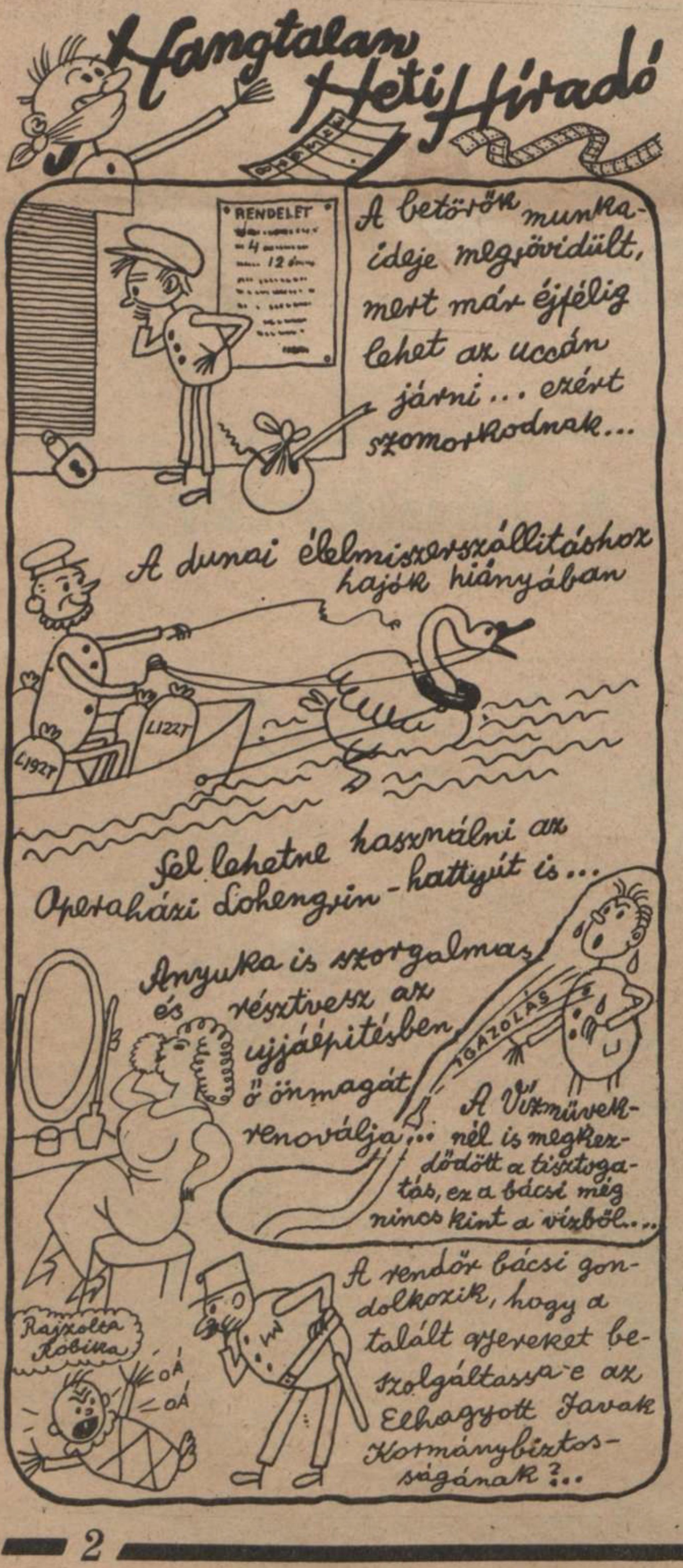
Hangtalan Heti Híradó
RENDELET
4
12
A betörők munkaideje megrövidült, mert már éjfélig lehet az uccán járni... ezért szomorkodnak...
A dunai élelmiszerszállításhoz hajók hiányában
LISZT
LISZT
fel lehetne használni az Operaházi Lohengrin-hattyút is...
Anyuka is szorgalmas és résztvesz az ujjáépitésben, ő önmagát renoválja...
IGAZOLÁS
A Vízművek-nél is megkezdődött a tisztogatás, ez a bácsi még nincs kint a vízből...
A rendőr bácsi gondolkozik, hogy a talált gyereket beszolgáltassa-e az Elhagyott Javak Kormánybiztosságának?..
OÁ
OÁ

Rajzolta Kobika

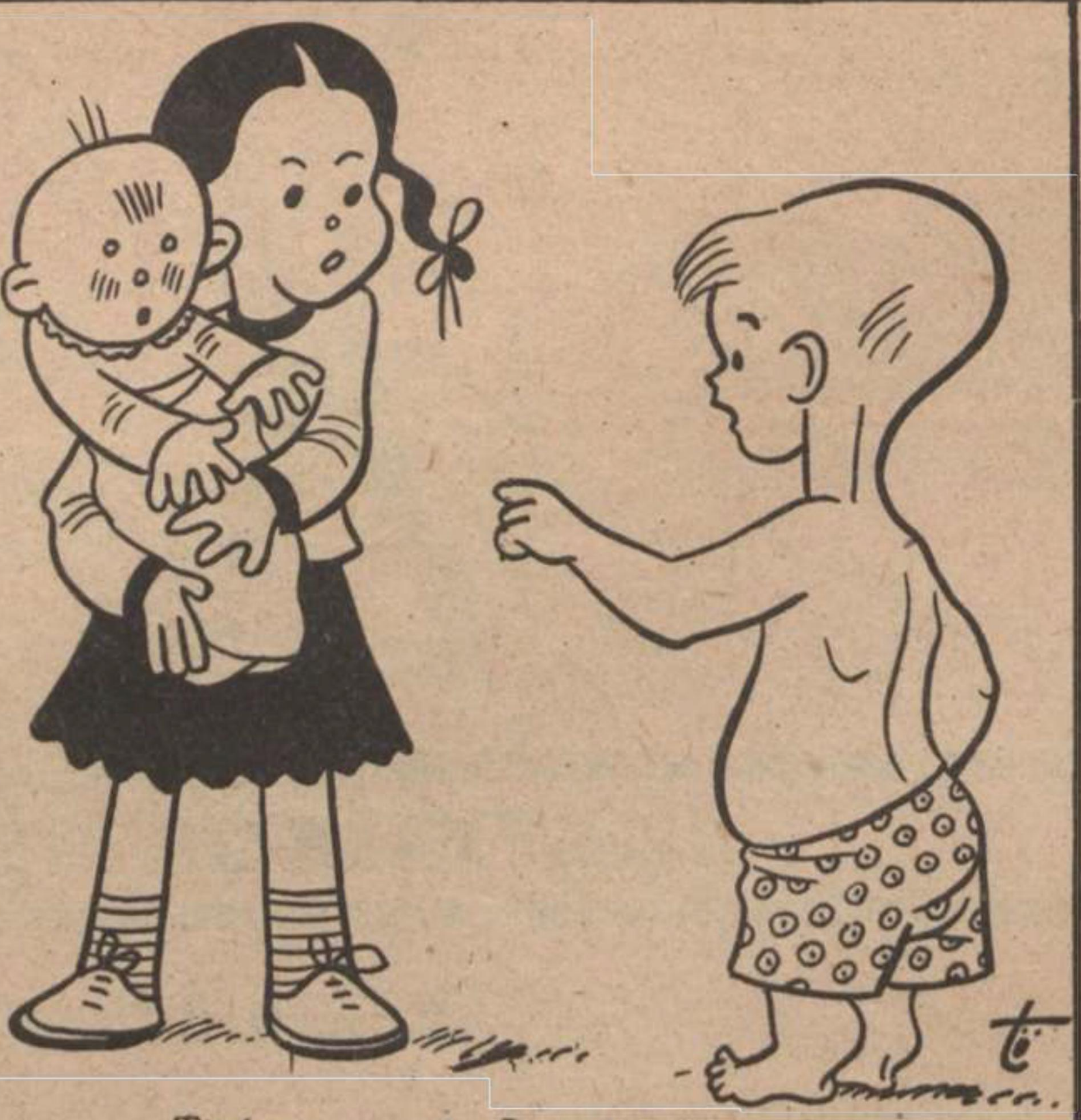

— Tied ez a gyerek, Jutka?
— Dehogyisz! Cak kiigényeltem!

Ballada a gázról

Küldöttség áll a Dunaparton,
Az arcok örömpirra festve,
Egy hídon át a mult hét végén
A gáz Budáról átjött Pestre.

Úgy jött csövön, nem hozta át
Hajó, propeller, avagy csónak
És rögtön neki akart menni
Az első rozsdás gázresónak.

Szóval a gáz
(Még meg se gyulladt),
De máris munkakedvtől égett,
Ám a küldöttség szónoka
Tartott előbb egy gázbeszédet.

A gáz sziszegve sírt soká,
Lelkesen lobogni akart ott,
De nem tehette,
Mert a gázbeszéd
Lapzártakor még egyre tartott.

Kávéházi étlap

KOMPLETT REGGELI:
Kávé
Vaj
Jam
Légycsapó

A közmunka-uzsorás

Egy cédulát látok a körút egyik fájára ragasztva:

„Mindennemű közmunkát vállalok. V., Mátra-u. 88. V. em. 8. Található vagyok naponta 9—4-ig."

Na, gondoltam, ezt megírom a Ludas Matyinak. De mert szeretem az alapos munkát, előbb felkerestem a köz derék munkását. Azt kérdeztem:

— „Hogyan mehet ön közmunkára, ha naponta 9-től 4-ig idehaza található?"

— Ki mondta, hogy „megyek"? — kérdezett vissza a legnagyobb nyugalommal. — Csak vállalok!

— Uram, ön elvállalja és azután nem megy el?

— Én ezt nem mondtam. Én elvállalom, de nem én megyek el, hanem megbízok magam helyett mást. Ezt talán csak lehet?

— Zseniális — állapítottam meg —, de mi ebben az üzlet?

— Az, hogy én napi 150—200 pengőért vállalom és 40—60 pengőért adom tovább.

— Dehát hogyan vállalhat a mai árak mellett ember 40 pengőért közmunkát?

— Nézze uram, látom, sehogy sem érti. Hát elárulom a titkot, csak kérem a diszkrécióját. Naponta 3—4 megbízást kapok. Na már mostan, az embereim — hárman vagy négyen — elmennek az elöljáróság elé, pontosan jelentkeznek a megbízóik nevében. És ugyancsak pontosan 5 perccel a munkára indítás előtt az egyik — szegény állásnélküli, de jó színész — „epilepsziás" rohamot kap, összeeesik. Erre a másik két vagy három emberem egy pillanat alatt mellette terem, megfogják kezénél-lábánál és elviszik haza. Aztán ők is hazamennek.

— Valami egészen nagyszerű — mondtam frappírozva —, de ezt nem lehet mindennap végigcsinálni.

— Miért? Olyan fárasztó? Ez igaz. De manapság, uram, mindenkinek dolgoznia kell!

Dr Forrai Sándor

A legujabb Beszkárt-reform:

Leszállni
csak a kocsik első perronján lehet
Felszállni
nem lehet sehol

A farkas és a bárány

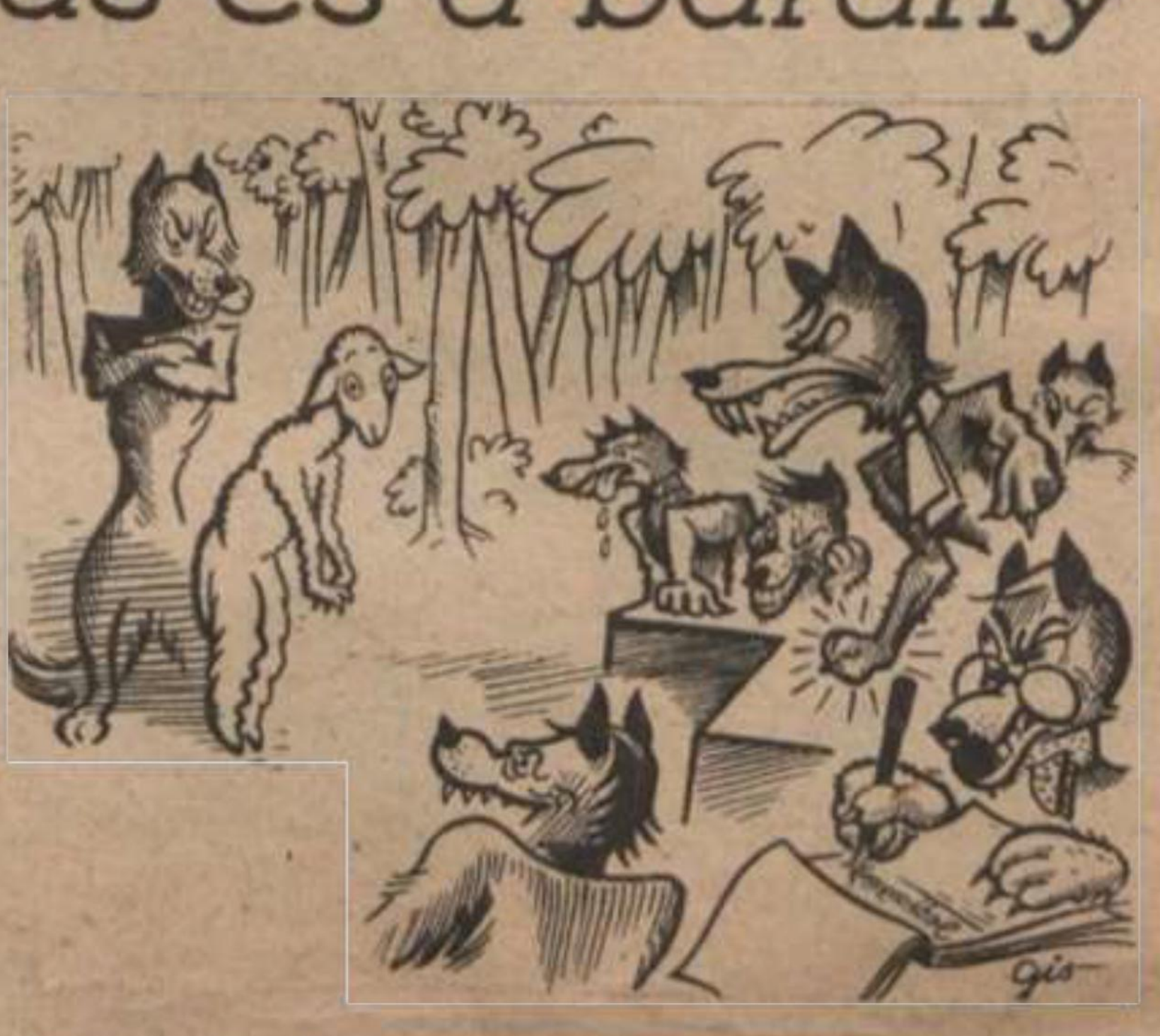

Az erdei igazolóbizottság előtt ott állott remegve a bárány. A bizottság elnöke, a farkas, rápakodott:

— Hol volt októberben?

— Dachauban, instálom.

— Szóval a németek mellett volt. Irja ezt be, jegyző úr.

— A németek még az ennivalónkat is ellopták.

— Szóval támogatta a német élelmezést és így hozzájárult a németek háborús erőfeszítéseihez. Nem volt maga valaha a nyilaspártban?

— Nem én, instálom. Zsidó vagyok.

— Most megfogtam! Azt mondja, hogy nem volt a nyilaspártban? Én magam hozattam be egyszer és verettem meg! Irja, jegyző úr: Végeztünk.

Szólt és jóízűen beleharapott a bárány combjába.

Táviratváltás

1.
LUDAS MATYI
BUDAPEST
Ugy látszik nyugodtan lemondhatok arról, hogy velem szemben komolyabb hangot használjon
FARAGHÓ GÁBOR

★

2.
FARAGHÓ GÁBOR
BUDAPEST
Nyugodtan lemondhat
LUDAS MATYI

A hét aktuális vicce

— Olvastad? Vas Zoltán elrendelte, hogy a krumplivagonok egyik felében olajat szállítsanak. Most jön meg a vonat.

— És te mire vársz itt, ebben a pokoli forróságban?

— A vonatra. Egészen biztosan kész róseibnivel lesz tele.

Képzőművészet 1945

Szépművészeti Múzeum **zárva**
Műcsarnok **zárva**
Fővárosi képtar **zárva**
Csánky Dénes még szabadlábon

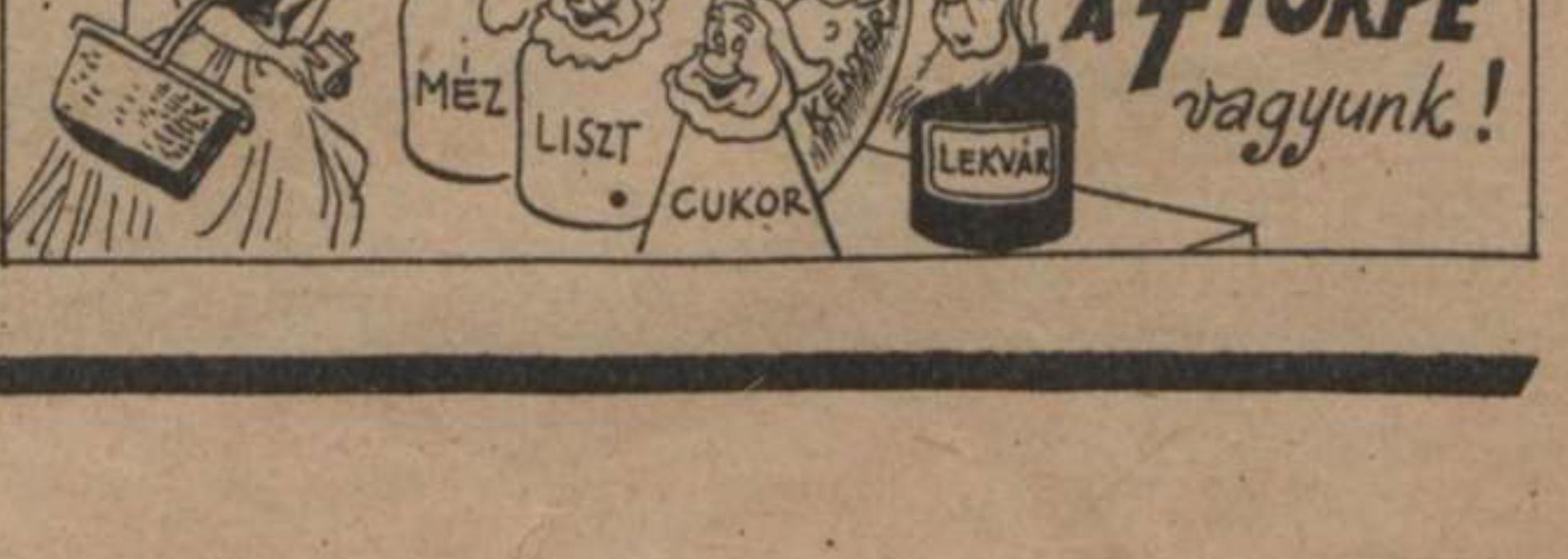
—Magasra nőttünk, HÓFEHÉRKE, de az URÁNIÁBAN még mindig A 7 TÖRPE vagyunk!
VAJ
ZSIR
MÉZ
LISZT
CUKOR
KENYÉR
LEKVÁR

Egy kávéházi söpredék naplójából

Tegnap éppen elfoglaltam asztalomat kedvenc espressóm terraszán, festői kilátással a szemközti romokra és fárasztó napi tevékenységem végeredményeként beírtam jegyzőkönyvecskémbe azt az axiómát, hogy „Inkább száz Napoleont, mint egy Hitlert" — amikor az úttesten 50—60 fiatalemberből álló fegyelmezetten menetelő, zárt csoport közeledett különféle feliratú táblák alatt. A menetoszlop megállt az espresso előtt és egy karmester jelére a következő szövegü verskét kiáltotta felém

„Kávéházi söpredék
Közmunka még van elég!"

Valóban, hacsak a szemközti romokra néztem, el kellett ismernem, hogy a versezet ismeretlen szerzőjének bizonyos mértékig igaza van. Viszont volt a szövegben némi megnyugtatás is, azaz, hogy nem kell elsietni a dolgot, kár rögtön fizetni és jelentkezni a legközelebbi elöljáróságon, mert hiszen közmunka még van elég, tehát ráérünk a jelentkezéssel a jövő héten is.

Mentségemre szolgáljon az a körülmény, hogy a vers nem parancsolómódban volt megszerkesztve, nem mondta ki expressos verbis, (kérem, ez nem sajtóhiba!) hogy mars, gyerünk közmunkára, — inkább csak jóindulatú tájékoztatásnak készült a magamfajta kávéházi söpredék számára. Ezzel kapcsolatban eszembe jutott, hogy még a Kossuth-nóta is haladékot ad a lelkes hazafiaknak, amikor azt mondja:

„Ha mégegyszer azt üzeni,
Mindnyájunknak el kell menni.

Vagyis Kossuth apánk sem SAS-behívóval dolgozott, csak közölte, hogy a következő üzenetet tessék komolyan venni. Nos tehát megnyugodva kavargattam feketémet, mialatt a lelkes ifjusági kórus egyre makacsabbul ismételte:

„Kávéházi söpredék
Közmunka még van elég."

Szemügyre vettem az együttes tagjait, hál' Istennek csupa jókarban lévő fiatalembert láttam köztük.

Hát akkor mért csatlakoznak a Kossuth-nóta régi tétova szelleméhez? Mért nem vesznek seprüt a kezükbe és mért nem söprik ki a kávéházi söpredéket? Nem ismerik azt a szép sort a Hamletből:

Az elszánás természetes színét a töprengés halványra betegíti . . .

Megjegyzem, hogy az utcai járókelők derülten nézték a jelenetet. A tüntetőket, akik megmaradtak a puszta szónál és az áru-el-tüntetőket, akik nyugodtan folytatták a feketézést.

Vagyis: mindenki épült.
Csak a romok nem.

Kálmán Jenő

HIRDETMÉNY

Az iparügyi miniszter közli, hogy

textilből készült gépszíj igényelhető

A Ludas Matyi úgy értesül, hogy ugyanott

tából vaskarika

is kapható.

Ár ellen nem lehet kiszállni . . . !

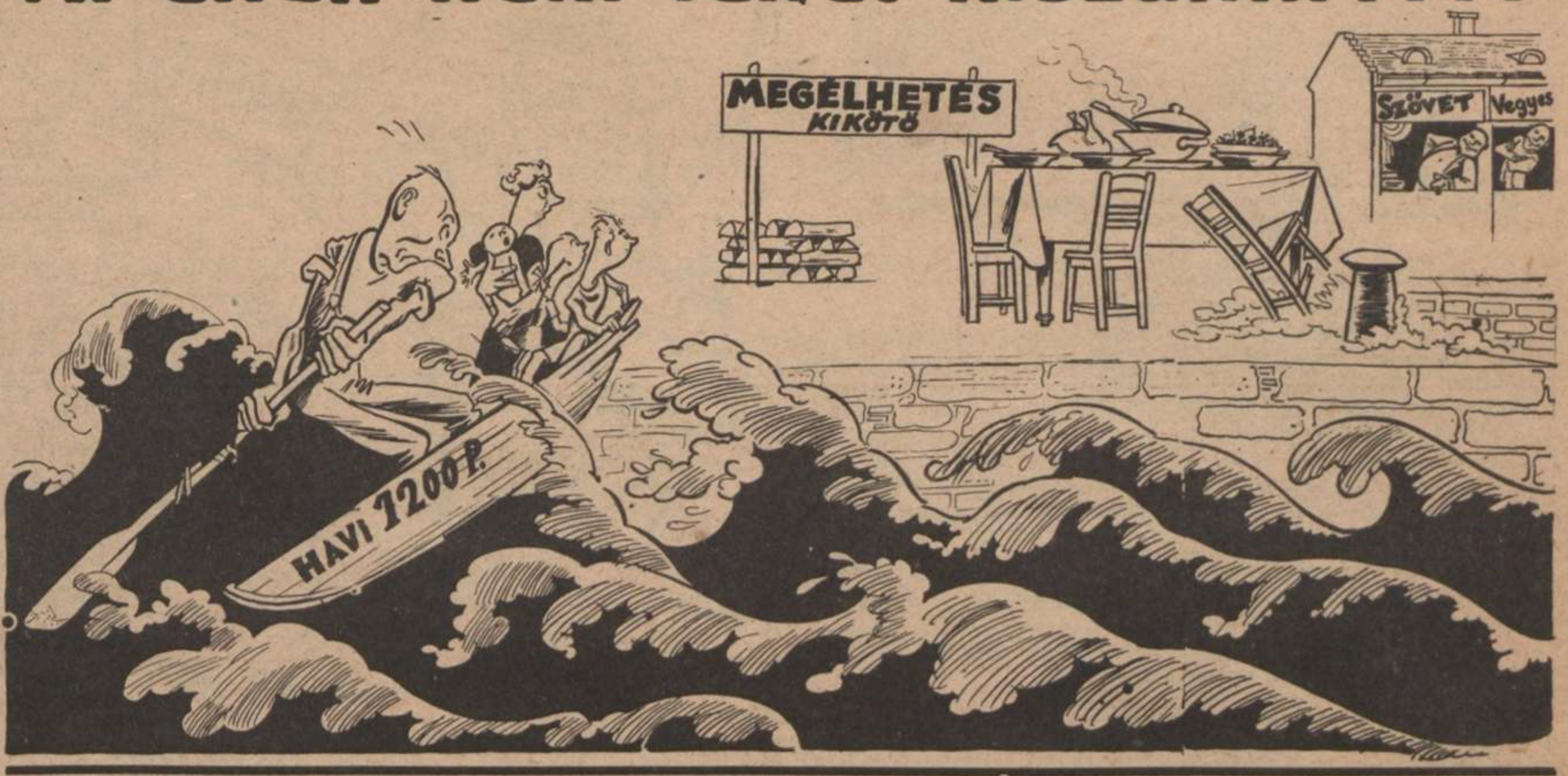

Tilos verni a tanoncot

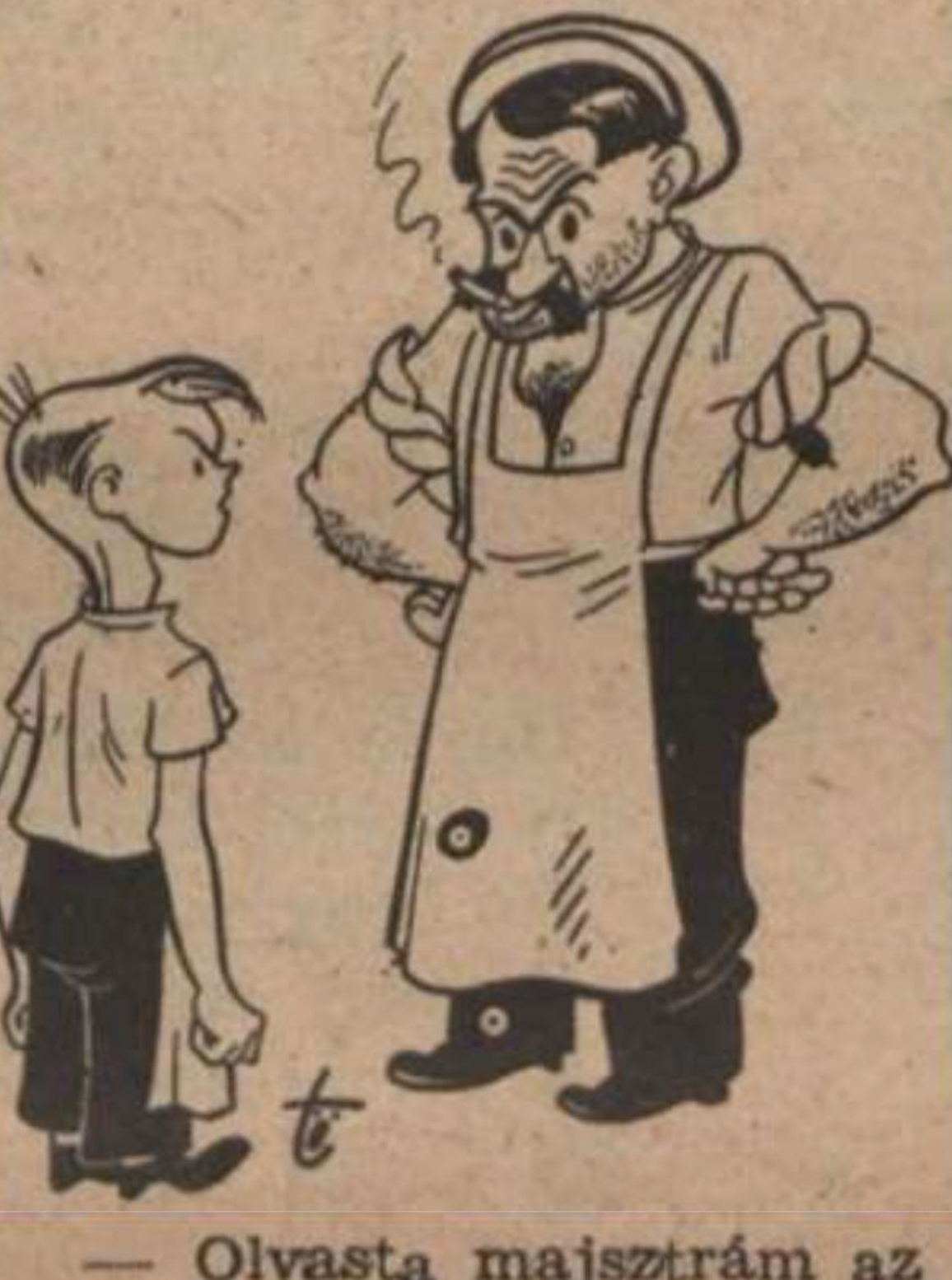

— Olvasta majsztrám az új tanoncrendeletet?
— Igen. No!
— Tudniillik most döntöttem ki egy fazék krumplilevest.

Utas-szempont

— Olvasta? Aki a villamos lépesőjén utazik, 20 pengő bírságot fizet.

— Ez nem érdekes. Az a kérdés, hogy utána visszaszállhat-e a lépesőre?

Szálasi bűnlajstromát
közmunka keretében állítják össze, hogy gyorsabban menjen
Ha minden jól megy rövid pár éven belül elkészülnek a nagy per előmunkálataival

Szálasi Ferenc bünperének előkészítése villámtempóban halad. *Alig féléve*, hogy a volt nemzetfélrevezető puritán módon, *egy koronával a zsebében* megszökött budai rezidenciájából *és máris* remény van arra, hogy mielőbb elveszi méltó büntetését.

A *Ludas Matyi* munkatársa kérdést intézett az ügyben a sóhivatalhoz, ahol a következő nyilatkozatot kaptuk:

— A bünügy előkészítő munkálatai igen szép eredménnyel haladnak: a nyomozásnak máris sikerült olyan jelekre bukkanni, amelyek *majdnem kétségtelenné teszik Szálasi bűnösségét.*

BEVONTAK A MUNKABA A GYEPMESTERI HIVATALT IS

— Az állami kertészet egyik rózsaspecialistája is bekapcsolódott a nyomozásba — folytatta informátorunk —, mert feltehető az is, hogy Szálasi esetleg nem született, hanem *feketén: rózsbokorban jött a világra.* A nyomozóhatóságok *bevonták a bünügy hátterének felderítésébe a gyepmesteri hivatalt is.* Egy gyepmester máris abbahagyta kutyapecéri funkcióját és kizárólag az Egyesült Gyepük és Földek volt rablóvezérigazgatójának szerepét igyekszik tisztázni.

— Itt említem meg — hangzott a továbbiakban a nyilatkozat —, hogy egyik kiváló talajkutatónk megbízása értelmében kizárólag annak szenteli munkásságát, hogy Szálasi talajgyökerei után kutasson. A kitűnő tudós munkája befejezéséig még a közmunka alól is mentesítve van. Budapest újjáépítése még várhat egy kicsit, de ez a munka nem tür késedelmet. A kutatás szépen halad, már csak néhány talajgyökér van hátra. Az eddig felfedezett talajgyökereket a közeljövőben dolgozza fel a Statisztikai Hivatal. Mint hallom,

a statisztikai kérdőíveket már meg is rendelték a nyomdában

Szálasi előéletének felkutatása ugyanilyen *rapid tempóban folyik.* A nyomozóhatóság már megkeresést intézett az ügyben a greenwichi csillagvizsgáló intézethez. A világhírü csillagászok szakvéleményére Szálasi Csillag-börtönbeli szereplésének megvilágítása szempontjából mutatkozott szük ég.

VILLAMTEMPÓ

— Itt említem meg — fejezte be nyilatkozatát a sóhivatali funkcionárus —, hogy a napokban, elfogott propagandafőnöke útján, *maga Szálasi is sürgette kiadatását.* Azon a nézeten van ugyanis, hogyha Meskó, a nyilasok szálláscsinálója 5 évet kapott, akkor ő maximum 3 évvel megúszhatná. Ezt a tapogatódzást természetesen *kereken elutasítottuk.* Nem hagyjuk magunkat sürgetni tőle. Szálasi várhat. Bűnlajstromának összeállítását *nem vagyunk hajlandók elhamarkodni*, ez alapos munkát igényel és amig ez nem kész, *szó sem lehet arról, hogy birái elé állhasson.*

Meddő szembekötősdi

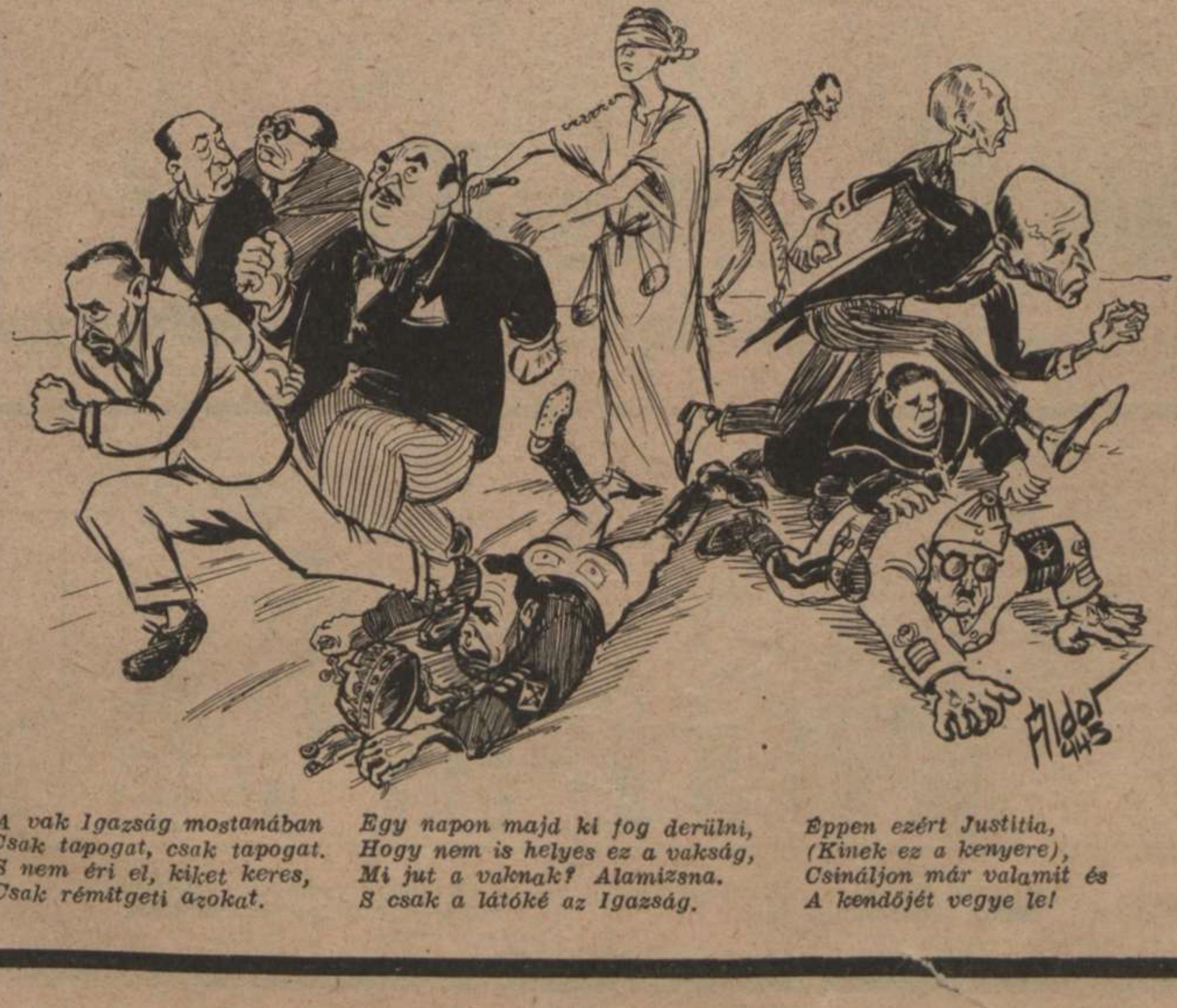

A vak Igazság mostanában
Csak tapogat, csak tapogat.
S nem éri el, kiket keres,
Csak rémitgeti azokat.

Egy napon majd ki fog derülni,
Hogy nem is helyes ez a vakság,
Mi jut a vaknak? Alamizsna.
S csak a látóké az Igazság.

Éppen ezért Justitia,
(Kinek ez a kenyere),
Csináljon már valamit és
A kendőjét vegye le!

Az Akadém a nagydíjával
jutalmazott színdarab:

HELYET AZ IFJÚSÁGNAK

Voinovich Géza örökös
főtitkárral a főszerepben

Ludas Matyi megmagyarázza..

Azt kérdi, komám, hogyan lehetett, hogy Szálasi miniszterei, akik éppen elég közelről ismerhették őt, beletörődtek abba, hogy a kormány elnöke egy elmebajos legyen? Majd mindjárt megmagyarázom:

Alsó Tóth János szegény, megháborodott öregkorára. Be kellett szállítani a városi tébolydába. Két hét mulva a főorvos hivatta Gergelyt, János bátyját.

— Nem lehet a fivérével bírni, — panaszolta — éjnek idején a falra akar mászni, mindenkit fenyeget, azt kiáltozván, hogy ő Krisztus urunk.

— Ugyan kérem — legyint Gergely — egy szót se tessék neki hinni. Krisztus urunk *én* vagyok.

Sok a panasz a lakáshivatalok bürökratizmusa ellen. Mi ebben az igazság? Jól figyeljenek:

Két vándorkódis áll meg a báró palotája előtt. Elhatározzák, hogy egyikük bemegy könyöradományért. Be is megy.

A báró a titkári hivatalba utasítja, hogy ott mondja be a személyi adatait. Onnan azonban a főkomornyikhoz küldik, hogy kérjen számot. Az azonban közli vele, hogy számot csak reggel 8 és 9 között kaphat.

— Na kaptál valamit? — kérdi a társa végül kint a kapu előtt.

— Hát adni semmit sem adtak... de tyűtyűtyű, micsoda rend van itt!

Hihetünk-e abban kedves emberein, hogy a közellátási miniszter valóban sajnálja a deportáltakat? Még ezt megmondom:

Egy amerikai lelkészhez elmegy egy nő és így szól:

— Meghalt a férjem, szeretném, ha egy szép beszédet tartana felette. Mibe fog az kerülni?

— Az attól függ, asszonyom. Kerülhet három dollárba és kerülhet négybe. Öt dollártól felfelé kezd a hangom reszketni...

Miből???

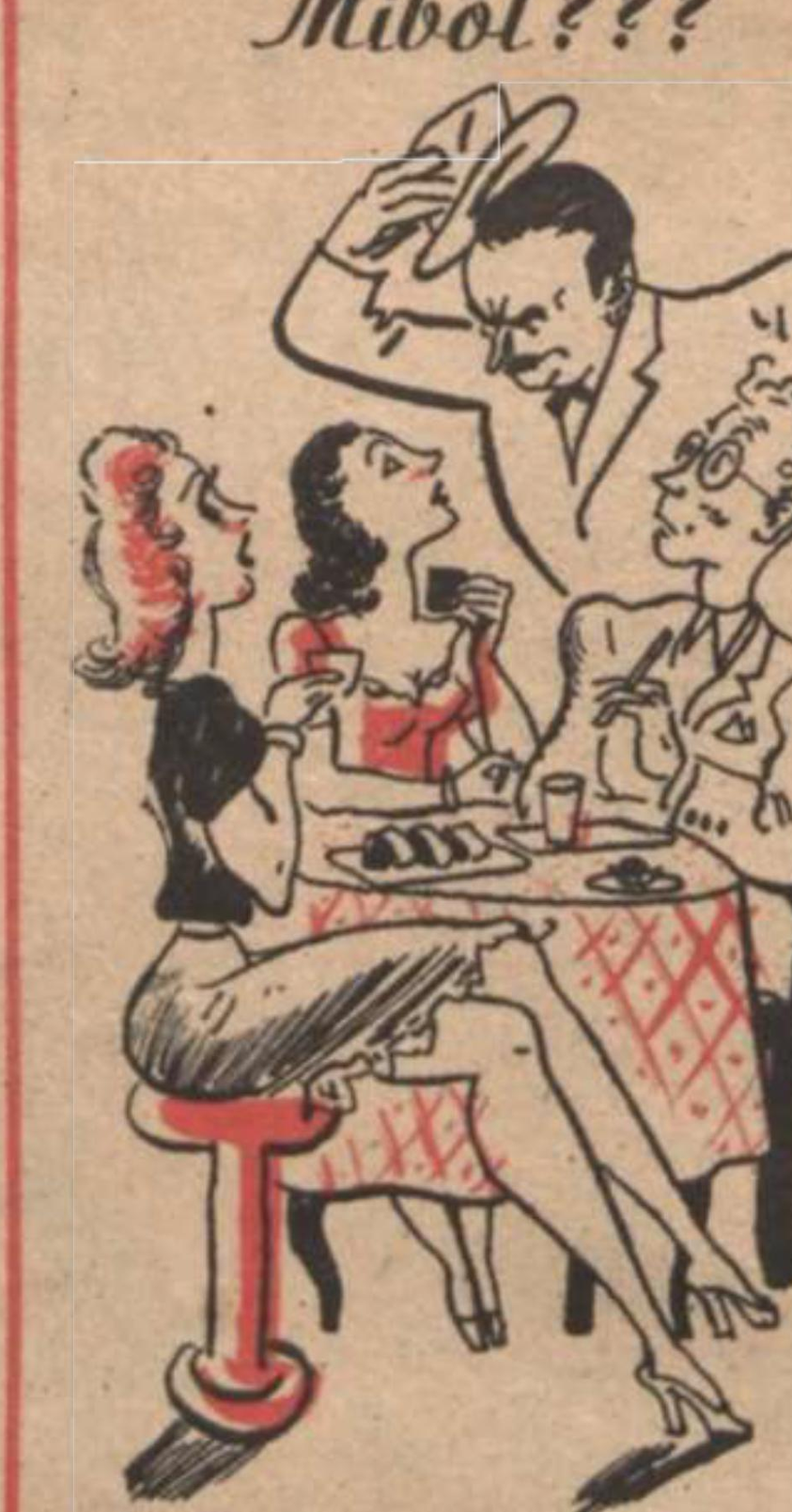

— Élelmiszerellenőrző detektiv vagyok! Miből telik önöknek mindezre?

— Éppen erről tárgyalunk ezzel a fiatalemberrel.

Nem mindenki lehet ujságíró!?

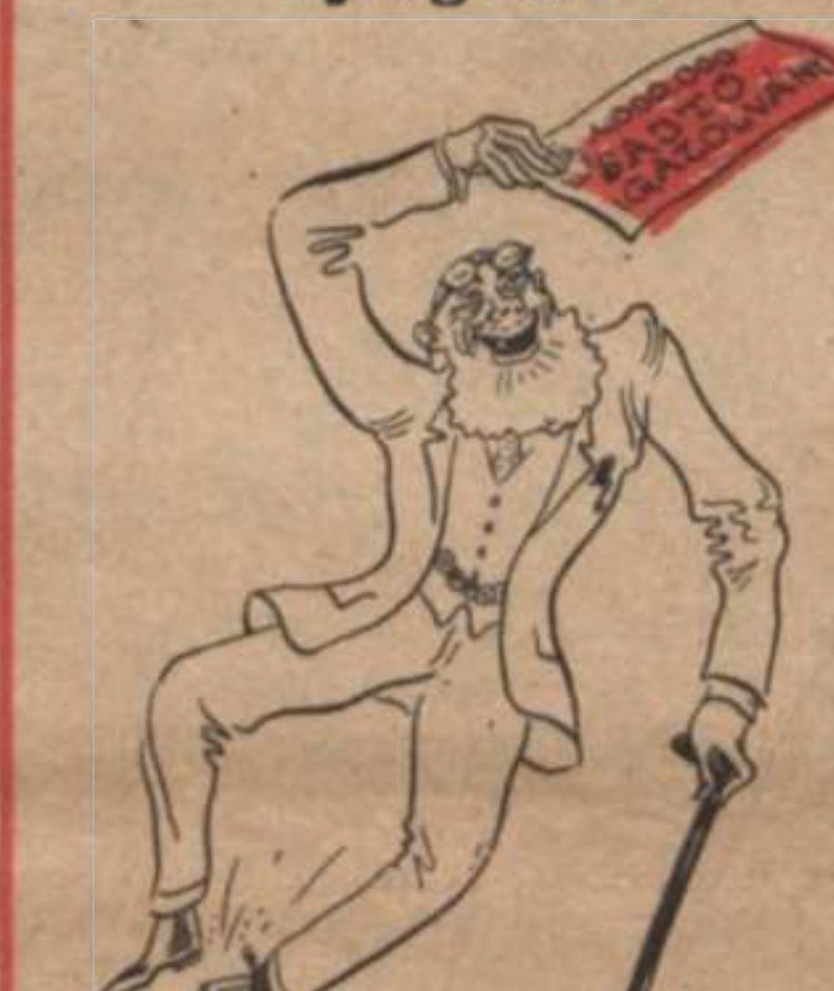

...azon indokkal, mert 1908 május 6-án a Bihar-vidéki Hírharsonában egy gyönyörű apróhirdetést szövegezett.

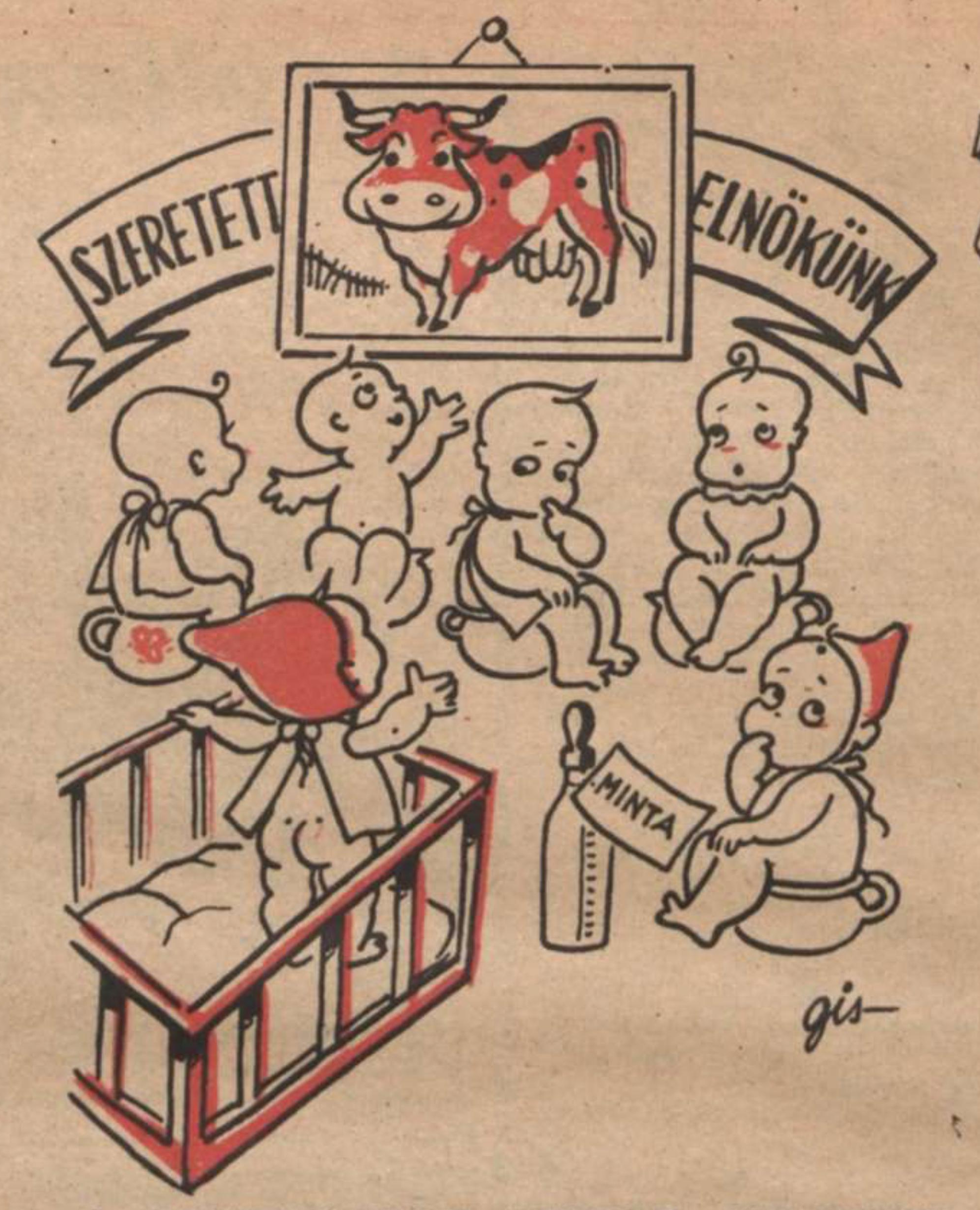

A LEGIFIJABBAK SZABAD SZAGSZERVEZETE ELSŐ KÖZÜLÉSÉN TETRAKÉSZEN ÁLL, HOGY A TEJELLÁTÁS PROBLÉMÁJÁT MEGVITASSA...

DAL

Ha én azt tudnám, hol az Isten,
S lehet-é Hozzá menni liften,
És hogy miből lett mind a tenger
S miért oly ritka a jó ember,
S ha én azt tudnám, mi a lélek,
S ha én azt tudnám, mibűl élek?

SZÉP ERNŐ

Minden adóköteles!

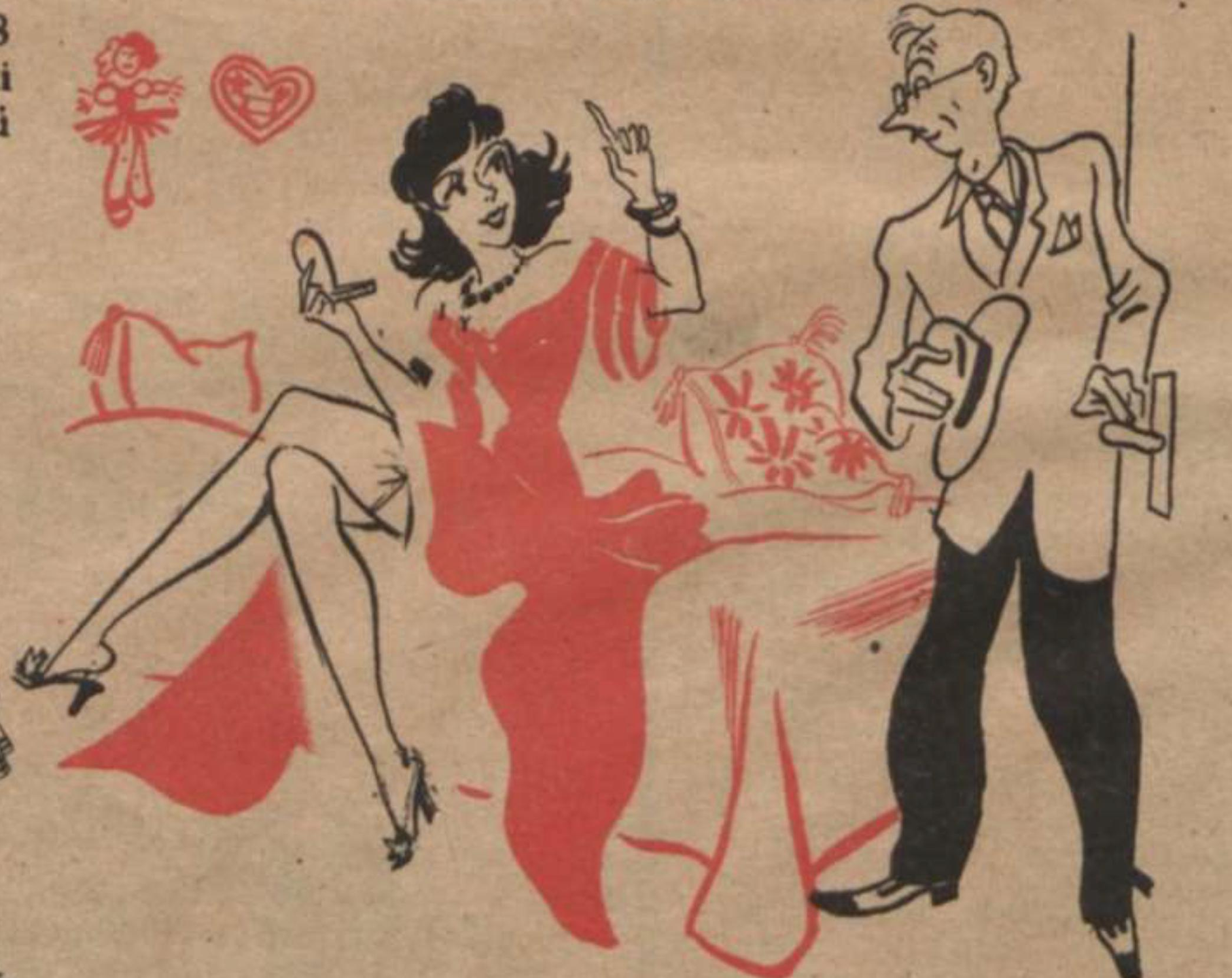

— Még harmincöt pengőt kapok, drágám...
— Miért?
— Forgalmi adó

Meggyőződés dolga

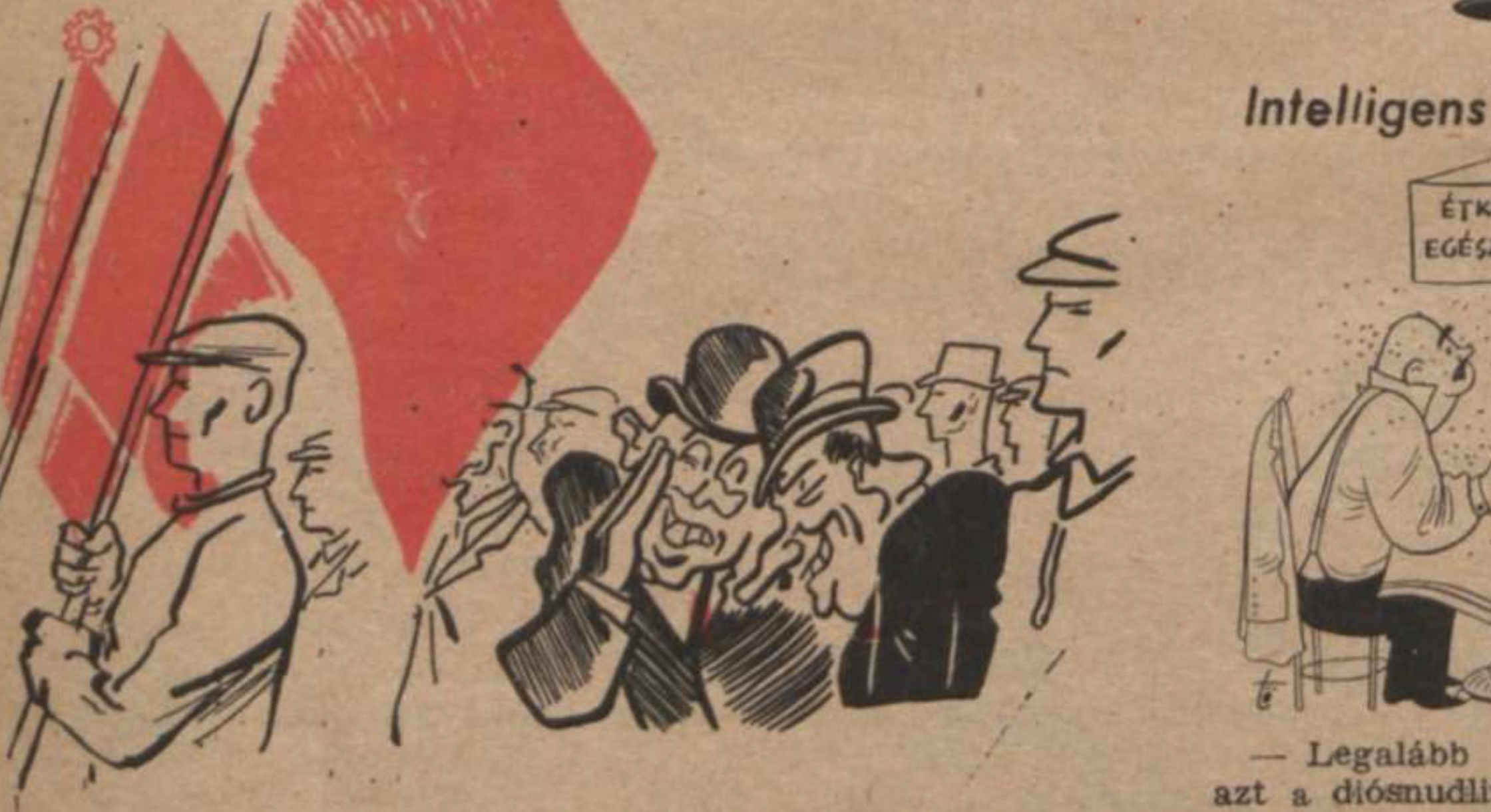

— De kérem, én már akkor is a vörös zászló után mentem, amikor még horogkereszt volt rajta!

Intelligens állatok...

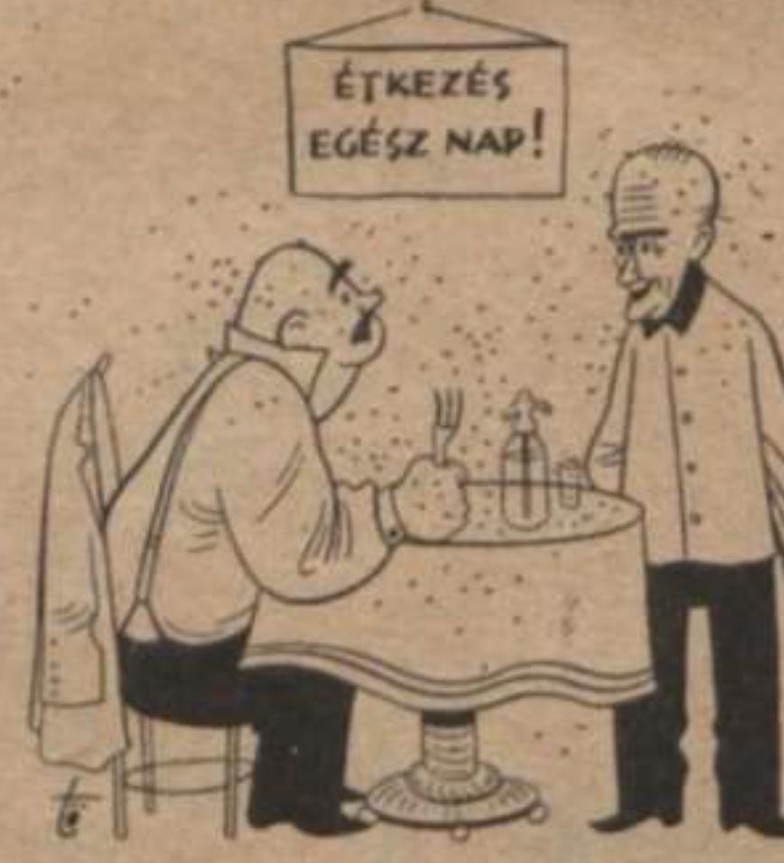
ÉTKEZÉS EGÉSZ NAP!

— Legalább megcukrozzák azt a diósnudlit?

— Hát mit gondol uraságod, mire vár ez a sok légy?

A jó Emil kalandjai

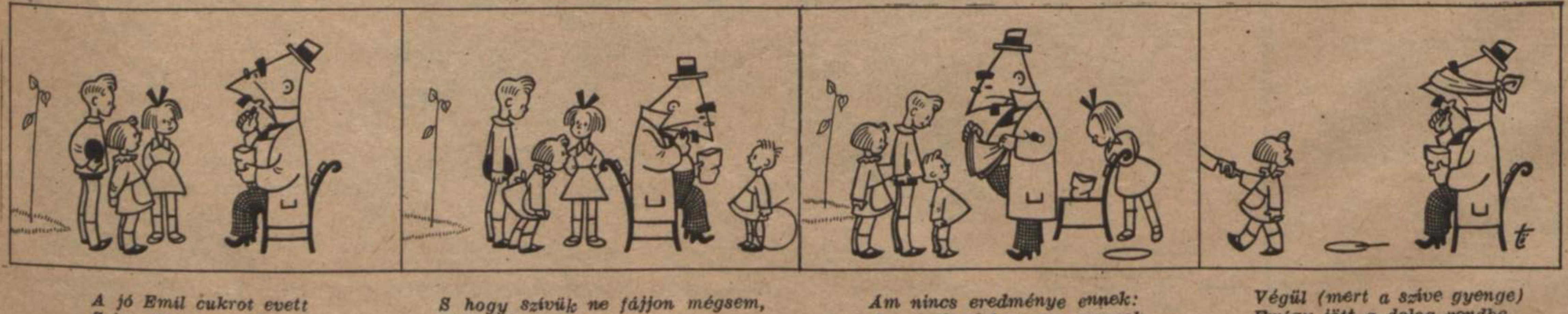

A jó Emil cukrot evett
S izgatta a gyerekeket.

S hogy szívük ne fájjon mégsem,
Hátat fordít ím egészen.

Ám nincs eredménye ennek:
A srácok el így sem mennek.

Végül (mert a szíve gyenge)
Emigy jött a dolog rendbe.

Változnak az utcanevek

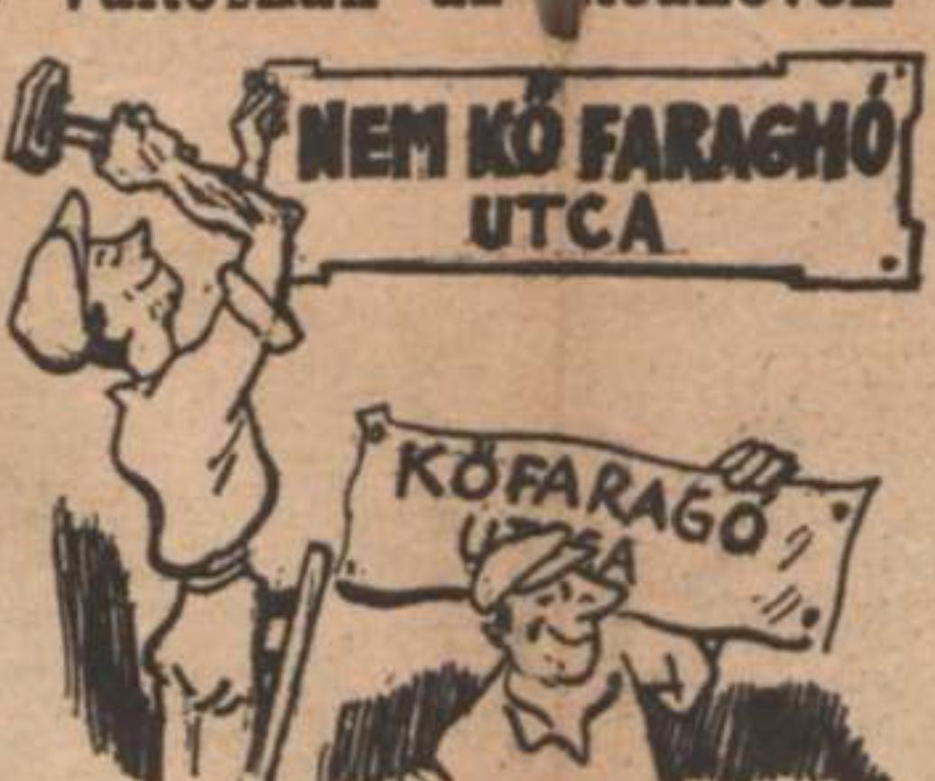

A Beszkárt divatot csinál

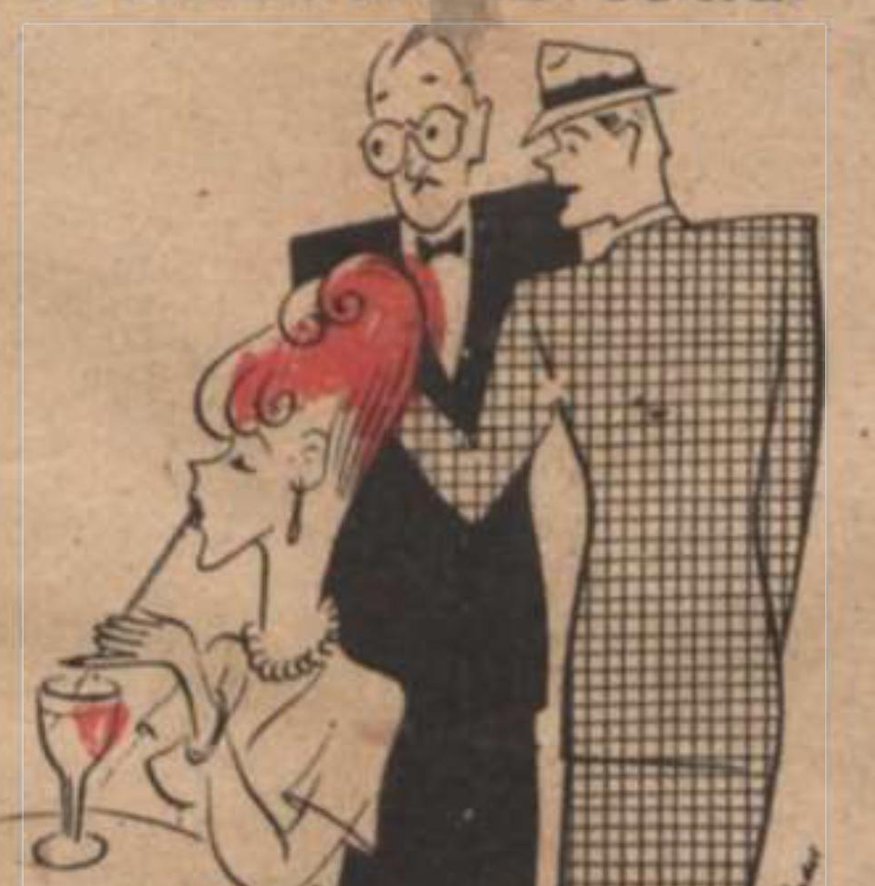

— Látod, ez az úgynevezett Beszkárt-frizura.
— Hogy-hogy?
— Hátul fel, elöl le — és az egész emelve van...

*

Óhiási perspektiva

— Nem félsz, hogy bajba kehülsz a Szovjet ellen ihott könyved miatt?

— Dehogy is félek, kéhlek! Ha indexhe teszik, talán még minisztehnek is kineveznek!

Új fénykép

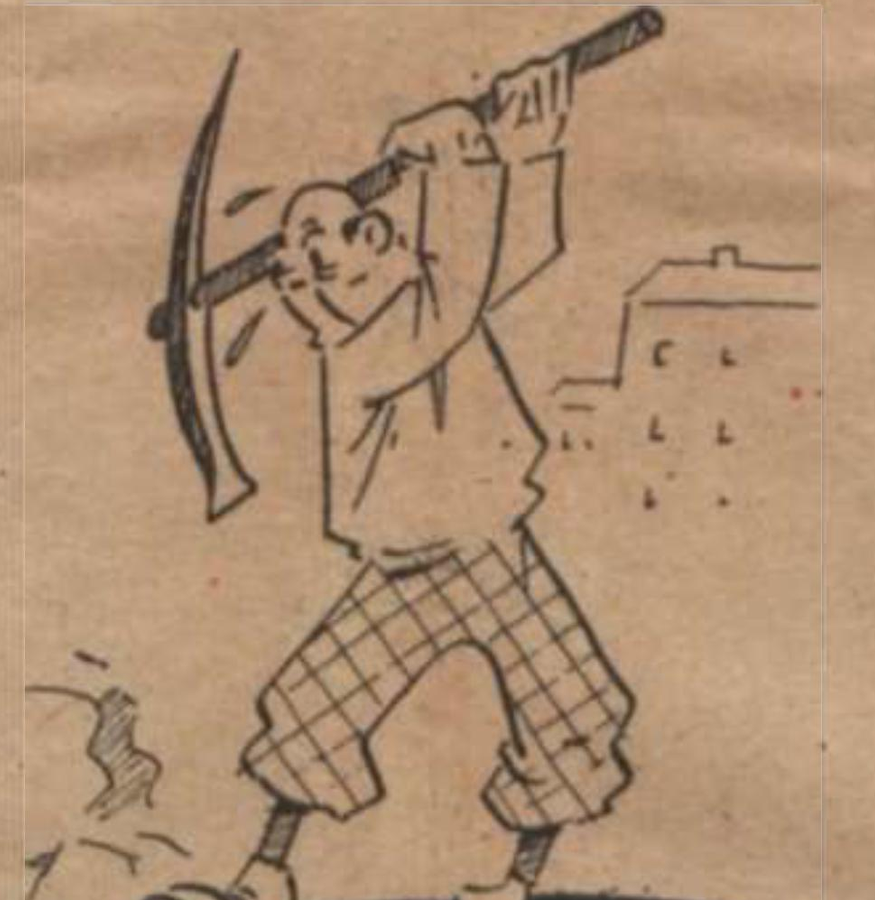

Ez a képünk báró Platsch Ubult, a MAC kitünö golfbajnokát ábrázolja közmunka közben.

Légyveszély idején

— *Remek módját találtam ki a legyek elleni védekezésnek.*

— *És pedig?*

— *Semmiféle élelmiszerem nincs otthon.*

HŰSÉGES FÉRJ LESZ

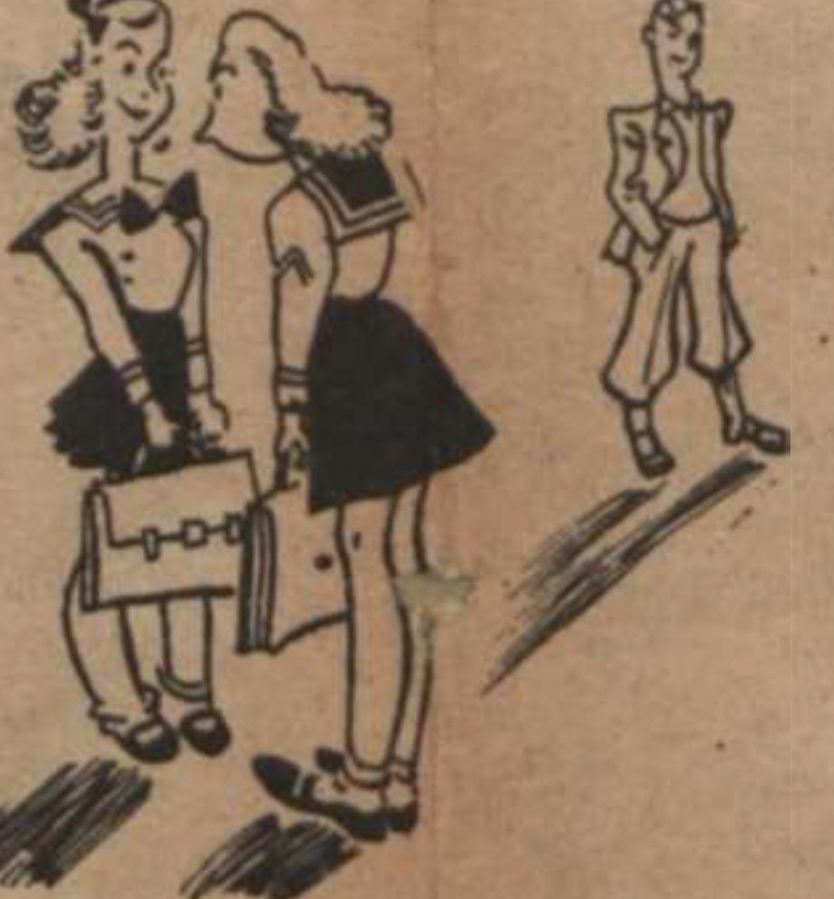

— És ha leérettségizik, feleségül mész hozzá?

— Rögtön!

— És mit gondolsz, azután is fog szeretni?!

— Hogyne! Az előbb dicsekedett nekem, hogy nagyon szereti a férjes asszonyokat.

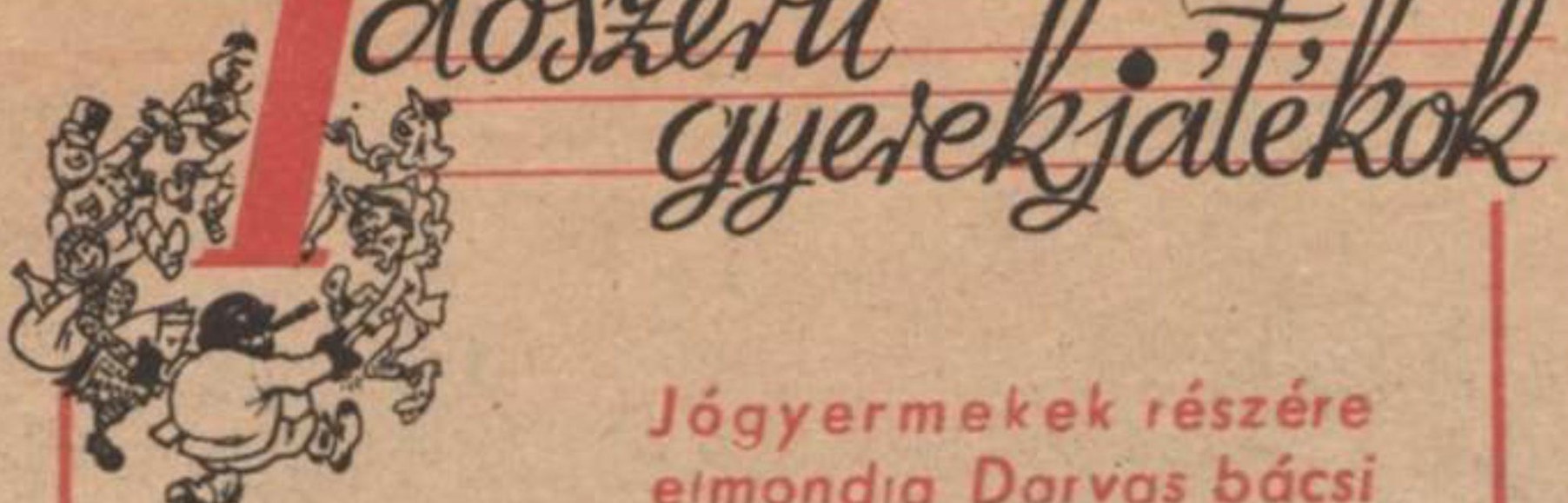

Időszerű gyerekjátékok

Jógyermekek részére elmondja Darvas bácsi

Hátulsó párt előre fuss! Négyen játsszák, kettő-kettő mindig előreszalad, az ötödik lemarad és bolyong a Világban.

*

Bujj, bujj, zöld ing... Dunantúli népi játek. Egy elbujik és a többiek keresik. Akit megtalalnak, az ebben a büdös életben többé nem jatszik.

*

Komámasszony, hol az olló, a rézmozsar, a perzsaszőnyeg, a dunnahuzat, a befőtt és a többi megőrzésre atadott targy? Divatos játék.

*

Haragszom rád! Tréfás népbírósági játék. Többen ülnek, egy áll. A végén akik ültek, azok allnak, aki viszont állt, az ül.

*

Erre csörög a dió, arra meg a mogyoró... Közellatási társasjáték, a végén mindenki zalogot ad. Cukorral, hússal, zsirral is lehet jatszani.

*

Fogócska. Rendőr bácsik nyilas bácsikat kergetnek. Akit már-már utólérnek, az „Nem ér a nevem!" kiáltással visszamagyarosít és tagja lesz az igazolóbizottságnak.

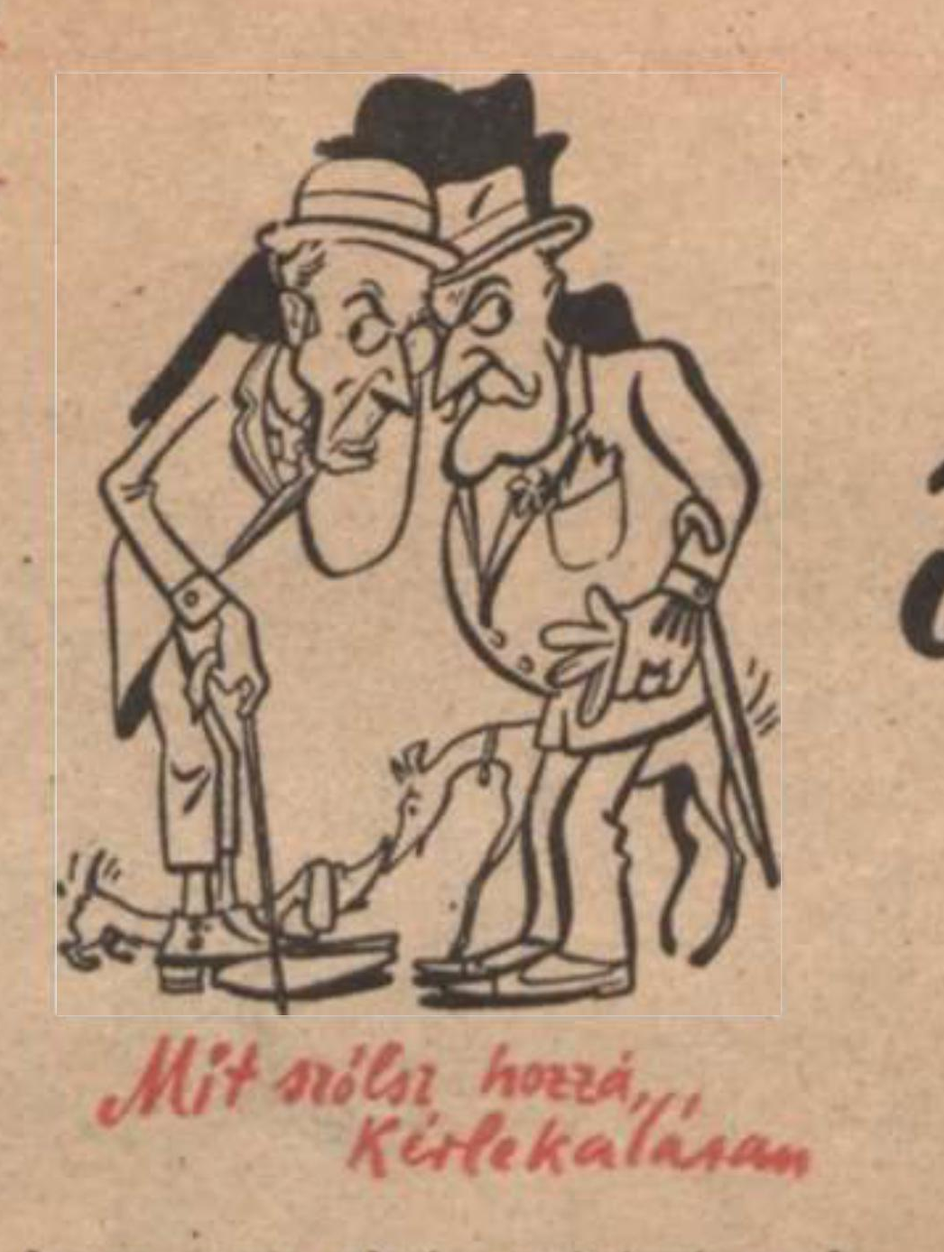

Mit szólsz hozzá, Kérlekalásan

hogy egy aktív miniszternek a könyvét hogyhívjákra tették, kérlek?

— Könyvespolcra, kérlek.

— Nem, kérlek, indexre!...

— Ne mondd, kérlek! És az mit jelent?

— Hogy ezentúl azt a könyvet nem szabad olvasni.

— Mért, kérlek, eddig talán olvasták?

— Nem hiszem, kérlek, dehát mégis csak furcsa, hogy manapság ilyesmi lehetséges! És hogy egy ilyen miniszterről, kérlek, miket mernek írni a lapok!...

— Hogy-hogy, kérlek? Egy ujságíró rosszat mert írni egy miniszterről? Akkor annak azonnal le kell vonni a konzekvenciákat!...

— Milyen konzekvenciákat, kérlek?

— Szerintem azonnal le kell mondania az illető ujságírónak!

— Vagy esetleg a miniszternek, kérlek!...

— Nálunk az nem szokás, kérlek. Aki beül a bársonyszékbe, az ott is reked. Ez egy olyan bársonyszékrekedés, kérlek...

— Na de kérlek, ez mindenesetre rendkívül nyugtalanító szimptóma, kérlek, hogy egy minisztert támadni is lehet.

— Az semmi, kérlek. Multkor egy kabaréban kijött egy színész, mint miniszter és úgy viselkedett, mint egy analfabéta és zagyvaságokat beszélt össze-vissza és bárgyú nyilatkozatokat tett...

— Felháborító, kérlek! Ez eddig csak magának a miniszternek volt szabad! Mondd, kérlek, mért olyan rossz ma a világ?...

— A Világ, kérlek? Azt kérdezd meg a Supkától, kérlek...

— Hát szervusz, kérlek alásan, kézcsókom...

(békeffi)

Ki az a bátor ifjú, aki megszerzi számomra a

FÖLDI PARADICSOM-ot

Válaszát „Ára 300 pengő" jeligére kéri Szerény Leányzó

A holló és a közmunka

POE EDGÁR ÉS A SOK RENDELETTERVEZET UTÁN IRTA *Hidvéghy Ferenc*

Egyszer, elmult éjfél régen, már derengett tán az égen,
Ujságcikkek tengerében merültem el csendesen:
Sok közmunka-rendeletben, mit gyüjtöttem, őrizgettem,
Ezt rendeztem, nézegettem, több kötet már azt hiszem...
Holnap viszem beköttetni, együtt legyen teljesen,
Nem lett ebből semmi sem.

Szándékomat eltökéltem, de ahogy ott üldögéltem
Közmunkával megbékélten, elszunditva édesen,
Hallom, hogy az ajtóm kattan. Ki lehet az? Felriadtam,
A rikkancs jött és a lapban új rendelet kedvesen:
Újabb közmunka-rendelet, századik már úgy hiszem,
Mert gyártják ezt lelkesen.

Nem ülnek itt tétlen, resten, nem lazsálnak Budapesten,
Nem pihen tervező egy sem, tervez hévvel, lelkesen
Újabb-újabb rendeletet, előírva nekem, neked:
Hogy rombadőlt épületet hogy hordjunk el iziben
S hogyan hordjuk a szemetet, frissen, fürgén, tüzesen,
Ne maradjon nyoma sem.

Ezt tervezik százan, ezren, egyre jobban, egyre szebben,
Egyre többen s lelkesebben, nem pihenve percre sem,
Nem múlnak hiába hetek: gyülnek az új tervezetek,
Megdobbantva a szíveket minduntalan kéjesen,
Csak a romok nem mulnak el, halmazuk már végtelen,
Nem érti ezt senki sem.

Ezen tünődtem én este, újabb rendeletet lesve,
Mikor fáradtan beesve az ajtómon csendesen,
Megjelent egy fehér holló, kihullt kezemből az olló,
Mellyel viccet nyirtam éppen friss humorra éhesen,
S megszólalt az esti vendég súgva és rejtelmesen:
Nem ismer meg, ugye nem?

Én vagyok a ritka pesti, aki közmunkára megy ki,
Legyen bár e munka testi, elvégzem én rendesen,
Nem bujok ki kifogással, se közmunka-megváltással,
Nem élek én ily szokással. Bravó, — mondtam lelkesen —
Örülök, hogy megismertem: interjut is ad, mint sejtem,
S elővettem jegyzetem.

Közmunkán töltöm a napom — szólt —, a romot hordozgatom,
De a magányt únom nagyon, nincs mellettem senki sem,
Mert a többi budapesti, furt a terveket szerkeszti,
E munkája nem ereszti közmunkára sohasem,
Már pediglen ennyi romhoz én egyedül teljesen
Kevés leszek, azt hiszem.

Nem tudom, hogy mindez tény-e, mondtam, de a véleménye
Érdekelne: ön remél-e javulást e tereken?
Lesz-e egy fix rendelet már, mit a sok rom-épület vár,
Rendelet, mely kolosszális és kimondja kereken:
Kik dolgozzanak, de máris a közmunkahelyeken?
Szólt a holló: sohasem!

Pártjelmondatok

M. K. párt: **Szabadság!**
Szoc. dem. párt: **Barátság!**
Polg. dem. párt: **Rokonság!**

Ludas Mátyás szabadegyeteme (I. Csillagászat)

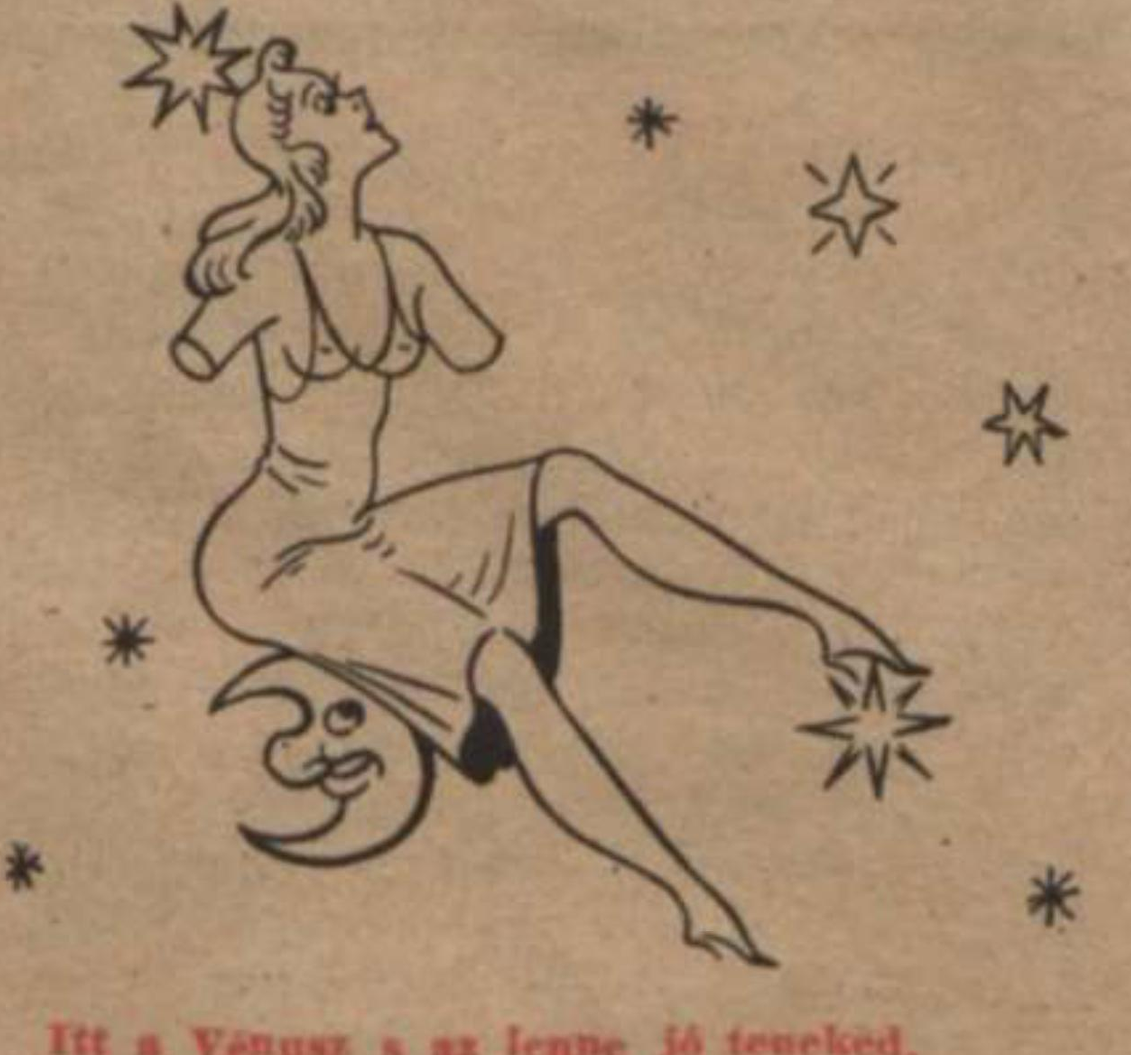

Itt a Vénusz s az lenne jó teneked,
Hogyha hasonló volna a te nejed.
Megteheted, ne késlekedj, eredj hát,
S törd le nődnek kezét vagy — a derekát.

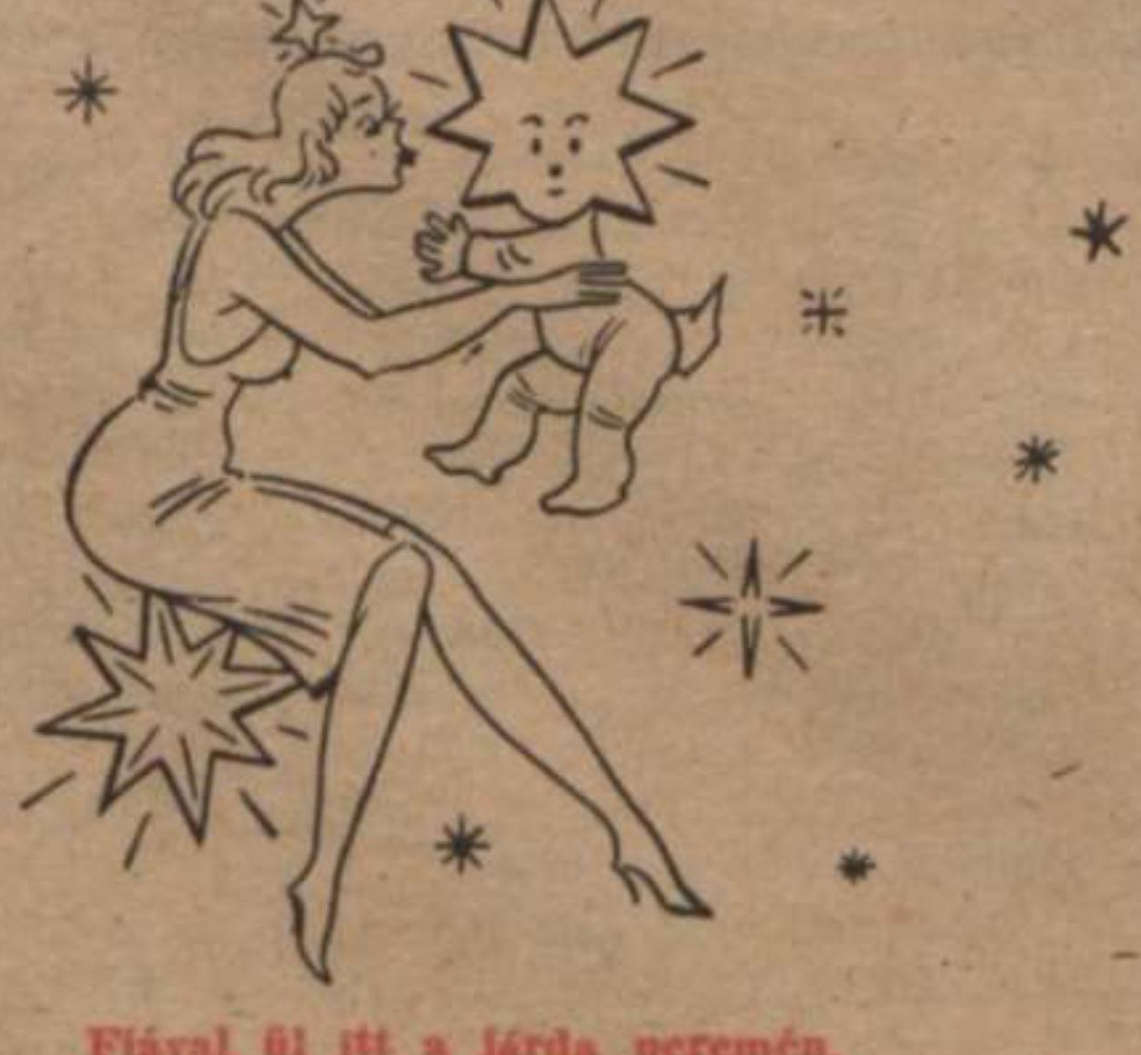

Fiával ül itt a járda peremén,
Könnyen ráismersz, ezt hinni merem én.
(Látom is, hogy megsúgta a szimatjuk,
Nem is lehet más ez, mint a Fiastyúk.)

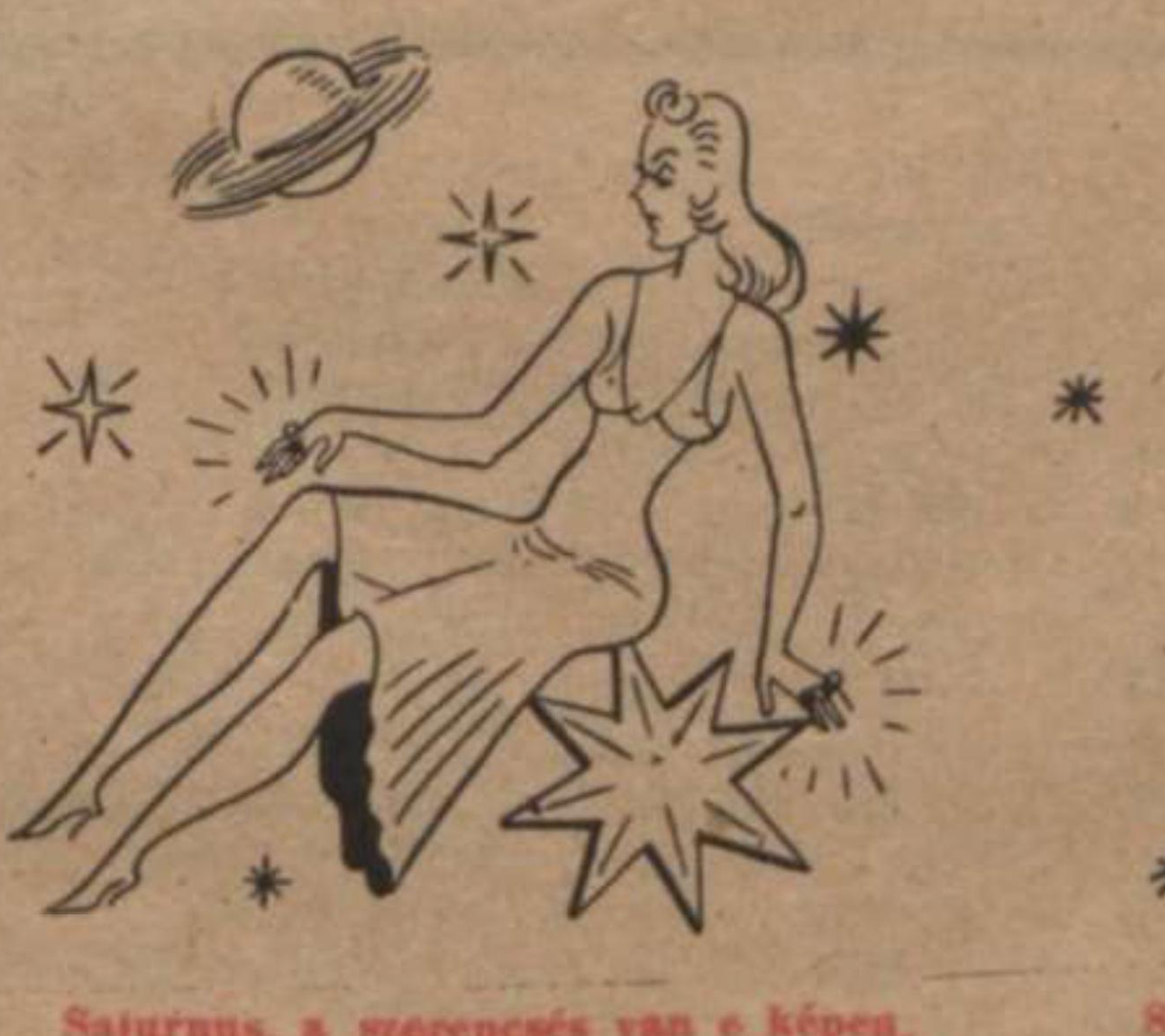

Saturnus, a szerencsés van e képen,
Őt irigyli lány és asszony egyképpen.
Arcán látszik a boldogság derűje:
Megvan neki valamennyi gyűrűje.

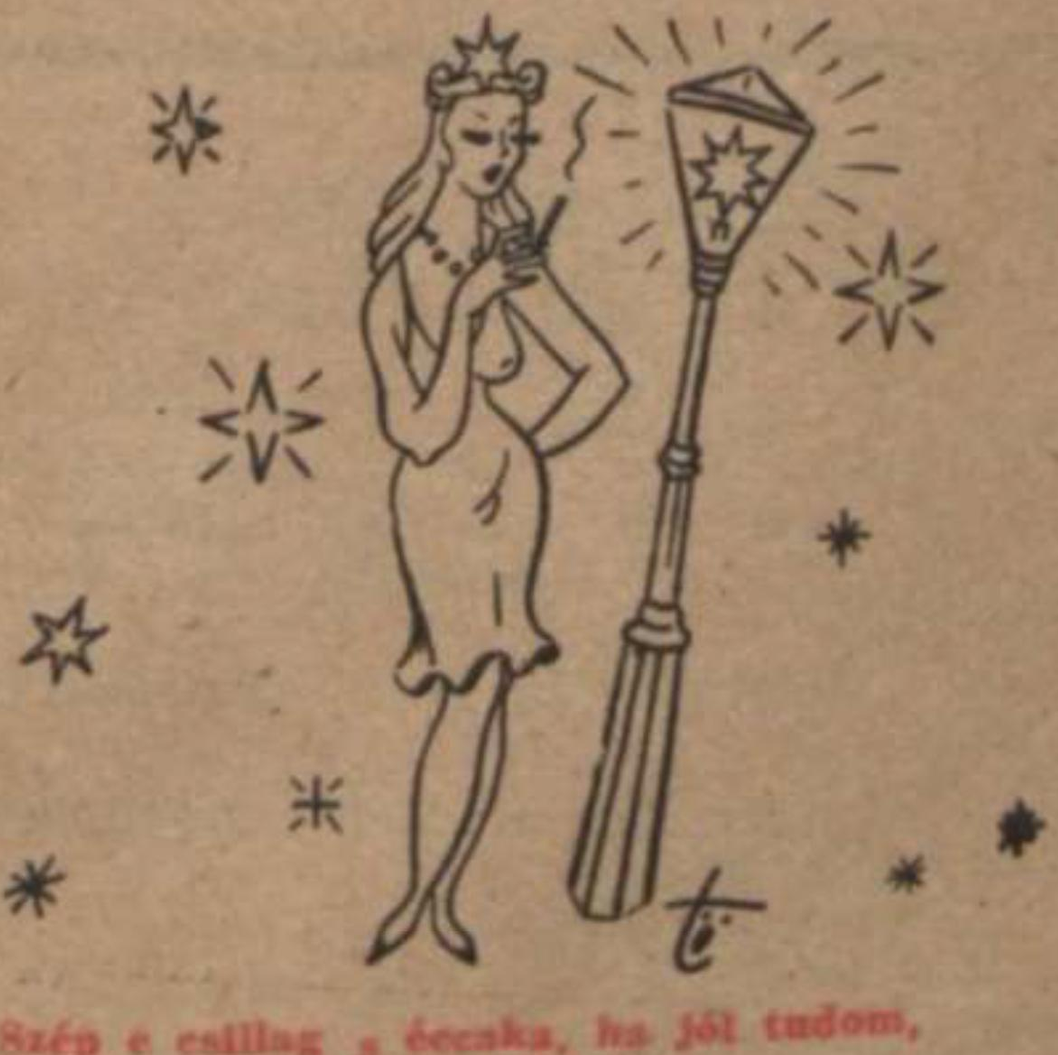

Szép e csillag a éccaka, ha jól tudom,
Fel és alá sétálgat a körúton.
Remélem, hogy véleményünk egyezik,
Rendjén van, ha sarkcsillagnak nevezik.

A demokrata

— Nna, mit szól? Beléptem az egyik demokratikus pártba.

— Belépett? Gratulálok.

— Gratulálhat is. Tudja, milyen nehéz volt? Ötször visszautasítottak. Nosza, erre óvatos lettem. Van nekem egy sógorom, tudja, az tavaly Pakson nyaralt; ott megismerkedett egy pécsi szemfelszedővel, akinek az unokahuga Bécstopolyán ismert 1923-ban egy gimnáziumi tanárt, akinek a nagynénje a Tejaltató Rt.-nél egyszer kiszolgált egy ellenállásival. Hát hatodszor már nem úgy vaktában induítam neki a dolognak, hanem ennek az ajánlásával.

— Na és meg van elégedve a pártélettel?

— Hát nézze, tudja, az úgy van, hogy nagyjából rendben volna minden, csak azért, aránylag ma még sok a baloldali elem a pártban. Nem mondom, a többség a miénk, de azért tudja, hogy van az. Az ember nem mer még olyan őszintén beszélni. Tegnap is, ahogy ott diskurálunk, elsétál előttünk háromszor egy olyan igazi baloldali pofa. Tudja, milyen szórakozott vagyok, hivattam az altisztet, mondom neki, nézze, itt egy olyan rosszképű liberális, dobja ki. Az altiszt azt mondta, hogy hehehe, milyen jó pofának tetszik lenni, dehát ezzel még nincs elintézve semmi, nem igaz? Igaz, hogy a baloldaliak behúzzák a fejüket, merthát a többség az mégiscsak többség, nade a nyilaskeresztes pártban mégis más volt. Szerencsére vannak ezek az igazolások, hát ott aztán nagyon vigyázunk, mert könnyen felüti a fejét a destrukció, izé, a reakció. Képzelje csak, valamelyik nap egy zsidó jött oda, hogy igazoljuk. Szerencsére feltaláltam magamat: „Várjunk csak, barátom“ mondtam „nem láttam én magát egyszer egy csomó nyilassal a Dunaparton?!“ A zsidó összevissza hebegett mindenfélét, de nem volt mese, kérem. Átlátunk mi a reakció mesterkedésein. Ha ezek a dolgok nem idegesítenének, aránylag elég jól érezném most már magamat. Tegnap vettem kétszáz mázsa cukrot, igaz, hogy csak kétszázezer pengőt kerestem rajta, dehát ma csak kínlódik az ember, hiába. No, mindegy, majd ha kicsit kialakult a pártélet... Apropó, holnap tartunk egy nagygyűlést a reakció ellen, nem jön el?

Gergely Miklós

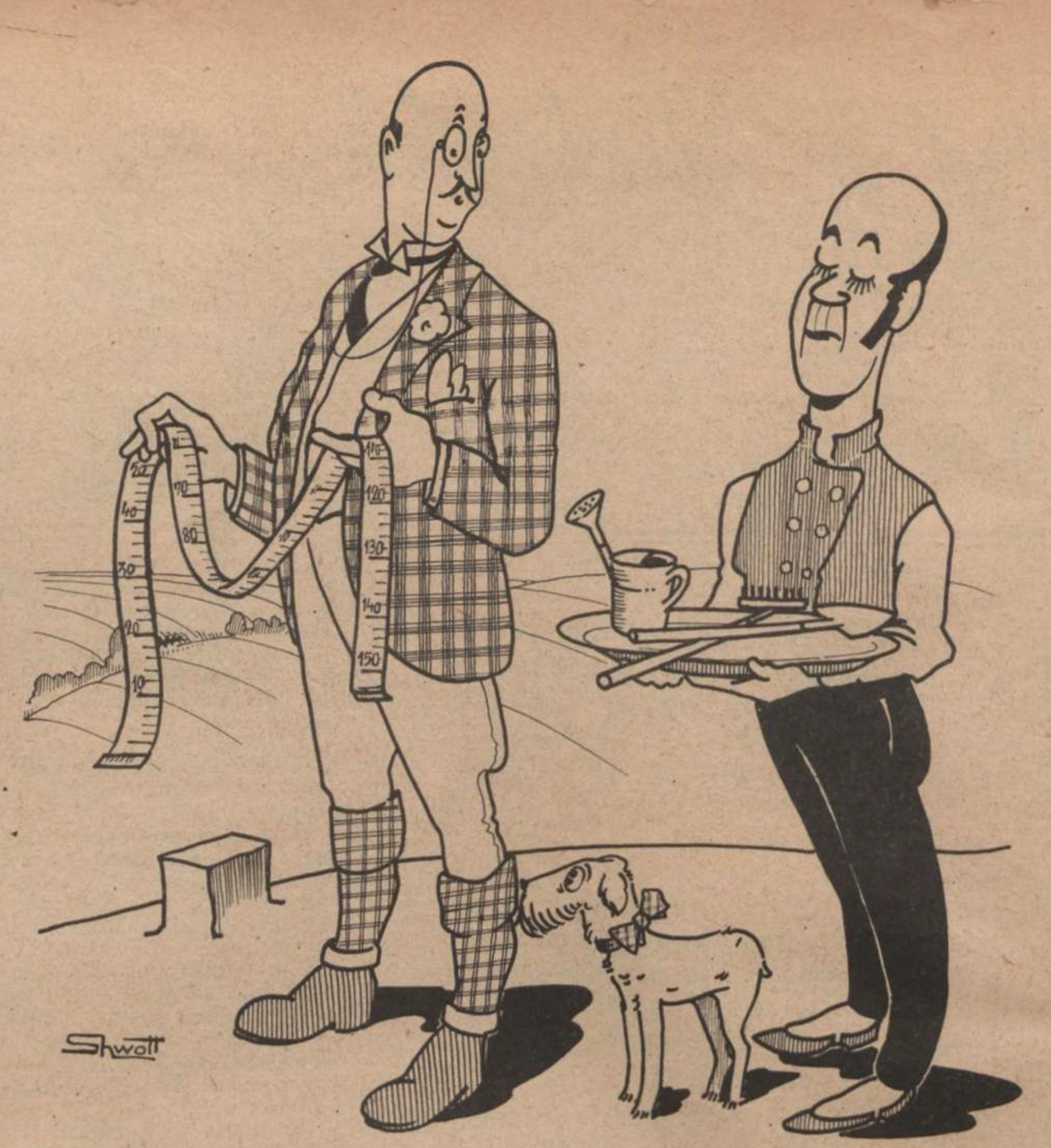

— Kár bajlódnunk ezzel a méricskéléssel, gróf úr. Mi is mentesek leszünk ellenállási alapon.

— Hogy érted ezt kérlek?

— A gróf úr utolsó percig ellentállt a földosztásnak.

Négy pengő lett az átszállójegy

Járókelő	villamosra száll
Kalauz	jegyet kér
Utas	négy pengőt ad
Átszállójegy	lyukat kap
Villamos	megy
Utas	leugrik
Pótkocsi	elgázolja
Vér	folyik
Rendőr	felveszi a tényállást
Tömeg	összecsődül
Mentők	jönnek
Mentőorvos	operál
Operáció	sikerül
Idő	múlik
Beteg	bicegve, két bottal elhagyja a Rókust, megáll a villanyóra előtt s dühösen felkiált:

— A fene egye meg, lejárt az átszállójegyem!

(palásti)

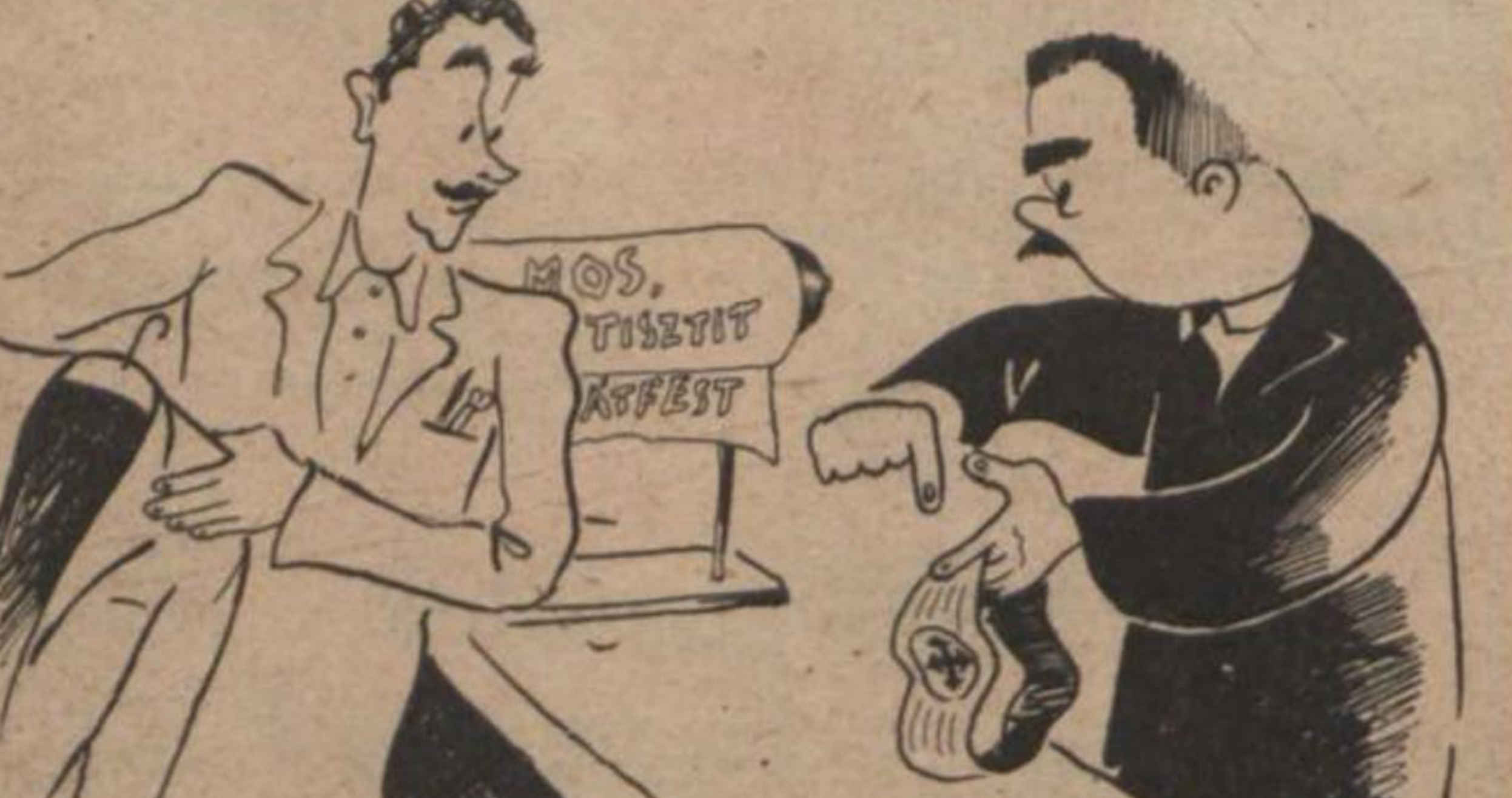

— Mondja, kijön ez belőle?

TRAFIK
történelem

1943:

BEL- ÉS KULFÖLDI DOHANY- ÉS CIGARETTA-KULÖNLEGESSÉGEK ARUSITÓHELYE!

1944:

DOHANY, CIGARETTA NINCS!

1945:

DOHANYT, CIGARETTAT VESZEK!

Brrr!

— Magán igazán nem látszik, hogy tífusza volt.

— Nem is volt tífuszom.

— Azért nem látszik

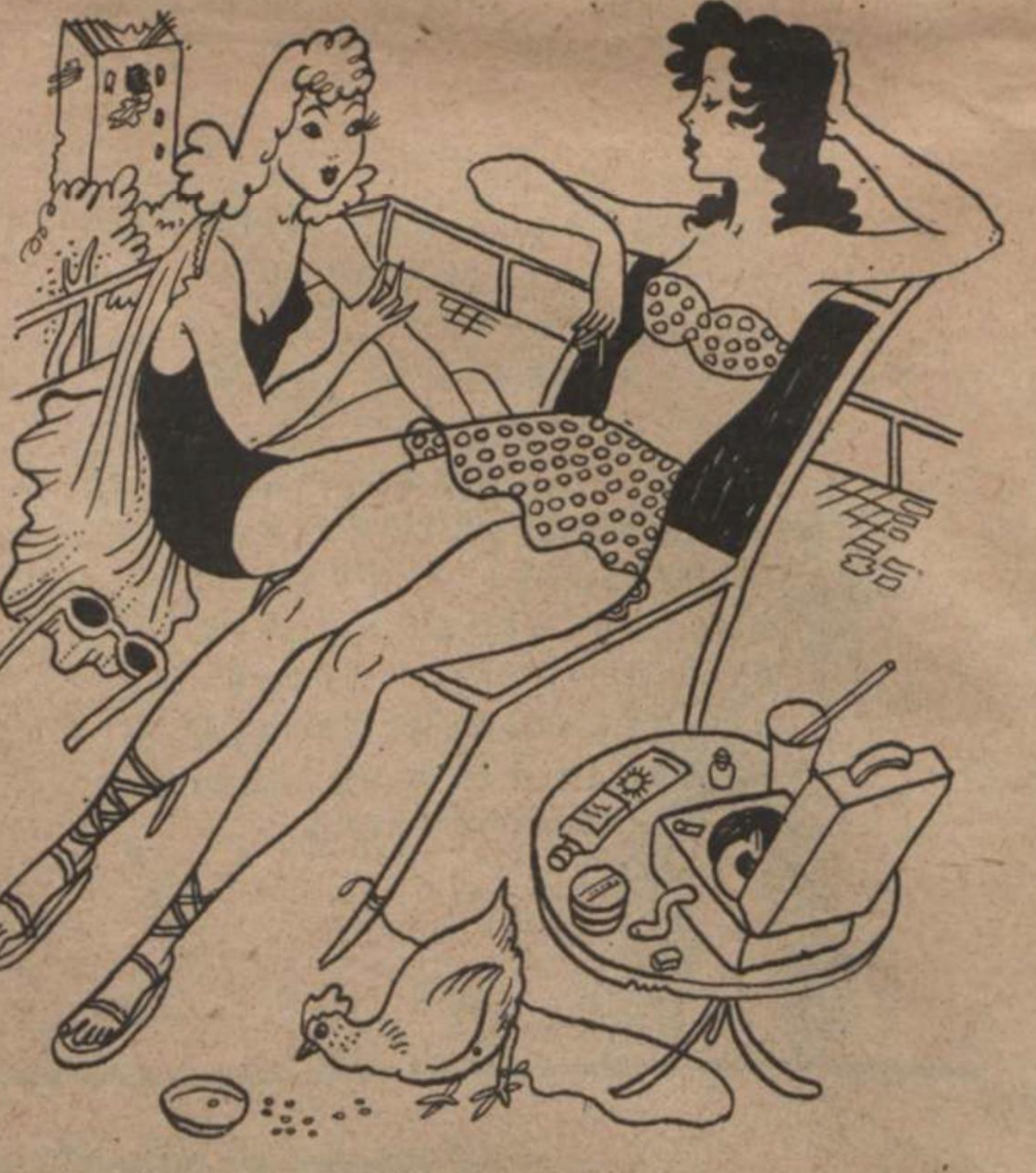

— Miért sütteted magad egész nap?

— Mert feketén minden drágább!

Megmentettem Bögyörődy Gáspárt

Erélyesen dörömböltek az ajtómon. Néhány pillanat mulva egy magas, vállas férfi állt előttem. Letettem a könyvet, amit olvastam. A kezét nyujtotta:

— Bögyörődy vagyok. Bögyörődy Gáspár.

— Örvendek. Nevem Szlusnyák. Szlusnyák Mihály.

Kíváncsian néztem, mit akar. Elterpeszkedett egy fotelban, belső zsebéből iratcsomót vont elő és maga elé dobta az asztalra. Aztán rágyujtott és kék füstöt eregetett. Egy ideig eltünődve néztem. Végül is megkérdeztem:

— Miben lehetek szolgálatára?

— Azonnal megmondom. Arra feleljen — csattant fel a hangja — tudja mi az én nevem?

Ez bolond! — villant át az agyamon. Minthogy fegyveremet annakidején beszolgáltattam, óvatosan feleltem:

— Tudom.

— Tehát hogy hívnak engem?

— Bögyörődy. Bögyörődy Gáspár. Nem olyan név ez, amit csak úgy hipsz-hopsz elfelejt az ember.

— Helyes. Ön pedig Szlusnyák.

— Úgy van.

— Tehát ismerjük egymást. Mit gondol, egy perce ismerjük egymást? — kérdezte most és hirtelen előrehajolva mereven a szemembe nézett.

— Nem egy perce. Régebben.

— Úgy van. Tehát régebben ismerjük egymást. Ön most írásban fogja tanusítani, hogy régebben ismerjük egymást. Egy szót se! Ha ön úriember, akkor amit mond, szentírás.

Nem tudtam mit feleljek. Bólintottam, hogy rendben van, tanusítom. Most újra megszólalt:

— Tud ön arról, hogy zsidókat kísértem a Dunához?

— Erről nem tudok.

— Hát arról tud, hogy három embert agyonlőttem?

— Erről sem tudok.

— Tud ön arról, hogy én bármilyen szélsőjobboldali mozgalomban részt vettem volna?

— Hogy tudhatnék, hiszen nem is...

— Ne beszéljen annyit. Itt van a töltőtollam, itt ez az ív, írja, amit diktálok. Semmi mást nem kívánok, mint azt, amit önszántából mondott. Tehát... „Alulírott Szlusnyák Ferenc tanusítom, hogy Bögyörődy Gáspárral régebben ismerjük egymást, és nem tudok arról, hogy nevezett zsidókat kísért a Dunához, vagy bármilyen jobboldali mozgalomban résztvett volna. Tisztelettel Szlusnyák Mihály, Epe-utca 4.“ Úgy... ön a századik. Több nem is kell.

Felkelt és köszönés nélkül távozott.

Hallom, most cégvezető az Első Magyar Utolsó Müveknél. **—bll—**

Till Ulenspiegel
—Ludas Matyinak

IRTA:
BÁLINT LAJOS

Flamand hazámból küldök víg köszöntést,
Tréfában, sorsban testvérem: Ludas.
Míg száz emlékkel töltöm meg a söntést,
Zsebem egyrészt üres, másrészt lukas.
De elvem ez: vidáman vívd a döntést,
És rossz sorodnak jó arcot mutass!
Így kedvem régi még, több század óta,
És látom, hogy nálad se más a nóta.

Vagyunk: a tréfa, amely jámborul
Eléd toppan, (becsípett jóbarát),
S míg nyájas üdvözléssel rádborul,
Okkal, s nem szándék nélkül, hátbavág.
Kis árny csak, felhő, amely átvonul,
S még nem fájón suhintó fűzfa-ág,
De száz tréfában s száz kaland között:
Igazság mindég, bár átöltözött.

Vagyunk a gúny, mely senkit sem kímél,
Ki rossz ábrázatán hord kényes orrt,
Mely büntetést még akkor is kimér,
Ha nincs törvény, jogász-agyon kiforrt,
Mely elvet el nem ad rangér', címér',
S élők fölött is ül halotti tort.
Pattan a nyíl, kacaj mindenfelől,
A nevetség ártatlan képpel öl.

Vagyunk a bosszú, mely sérelmekért
Háromszori veréssel megfizet,
Az úr alá, új s régi vétekért,
Rakunk Dózsánkat megtorló tüzet;
Fizetség jár mult nemzedékekért,
Bár sírjukon már rég kóró zizeg...
Matyim, hadd üdvözöllek tele szívvel
Ősöd, de társad is:

TILL ULENSPIEGEL

TENYÉSSZEN HÚSNYULAT

— Maga még nem tenyészt húsnyulat?

— Mi az a húsnyúl?

— Húsnyúlnak a nyúlhúsnak valót nevezik. Azt mondják, jobb, mint a húscsirke, akarommondani a csirkehús.

— Ne zavarjon össze. Maga tenyészt?

— Persze. Egyszer meghívom húsnyúlhús vacsorára. Micike a magáé lesz.

— Mit mond? Meg akar nősíteni? Miféle Micikéről beszél.

— Micike egy húsnyulam. A legszebb. Még három van: Dezső, Lajos és Herminke.

— Így nevezi őket? Nagyon családias.

— S ha tudná, milyen értelmes állatok! Pitiznek!

— Megható. És mivel táplálja őket?

— Spenóttal, káposztával. Azt esznek, amit mi. De viszont sokkal jobban szaporodnak. Ha jól megy, jövő hónapban már negyven húsnyulam lesz. Akkor aztán majd megpróbálok disznóhúsnyulat, borjúhúsnyulat és marhahúsnyulat tenyészteni.

— Micsoda perspektíva! Mondja, nem adna el nekem egyet?

— Lebeszélem. A multkor eladtam egyet és másnap visszaszökött hozzám.

— Hát az hogy lehet?

— Kiderült, hogy az apja egy foxi volt.

Tilos a tanoncverés!

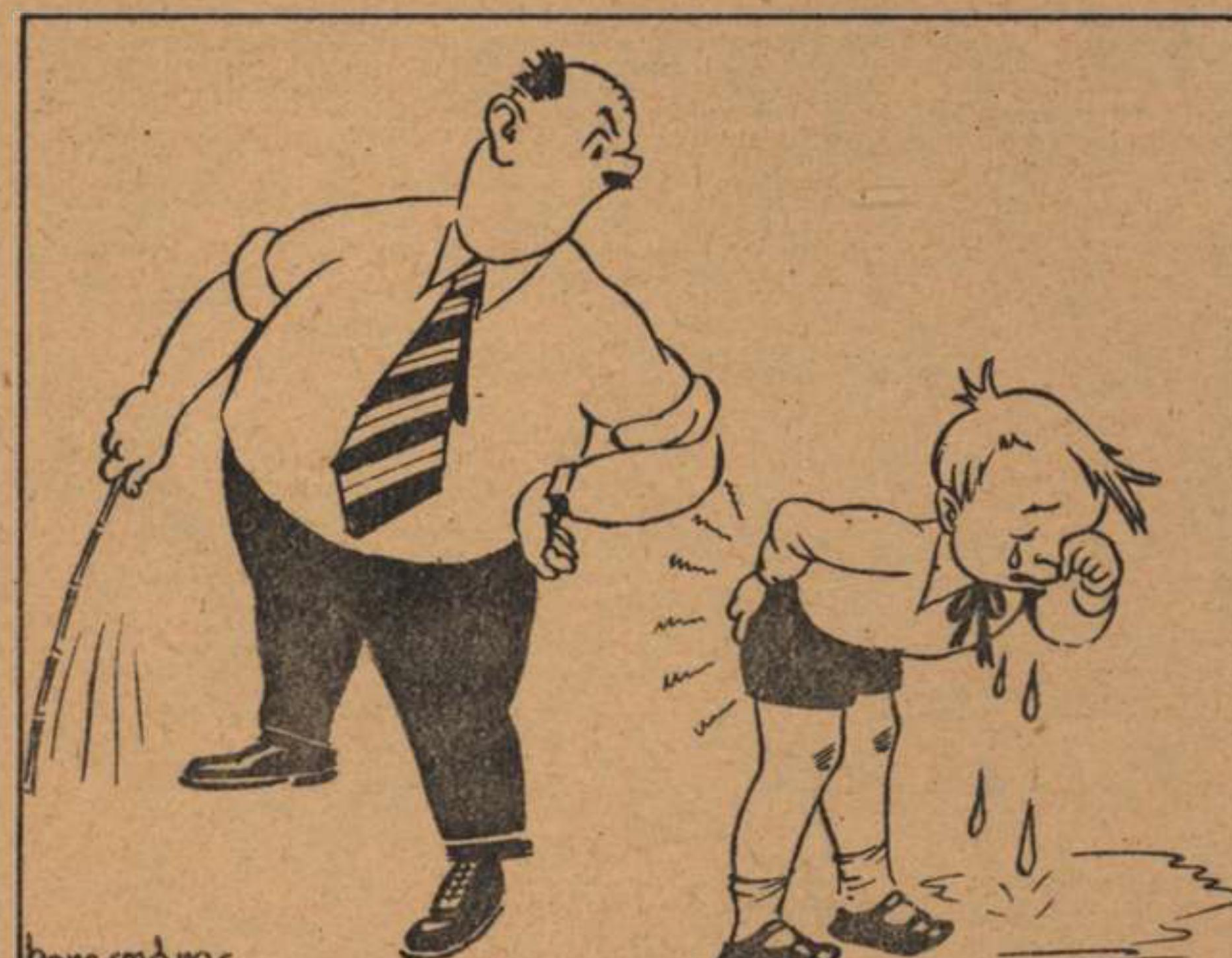

— Ha mégegyszer megversz, elmegyek suszterinasnak!

INGYEN RÖPLAP

LE A MATURÁVAL!

A KÖZÉPISKOLAI IFJUSÁG KIADVÁNYA

SZERKESZTŐ: TABI LÁSZLÓ, VIII/6

Dőljenek le

hát a sorompók, amelyek oly régen választják el a diákot a tanártól, szülőt a diáktól, szülőt a tanártól! Ki tagadhatná, hogy az érettségi éket vert közéjük!? A diák rettegte önöntanarát, a tanár mindenféle felesleges kérdésekkel zaklatta önöndiákját, jóságos atyák megpofozták önönfiaikat! Átkozott széthúzás! S mindez néhány jelesrendű stréber miatt, az akarnokok miatt, akik mindent jobban akarnak tudni, mint a többiek! Az új Magyarországnak békés egyetértésre van szüksége! Csakis így lehet dolgozni a közös célért: az érettségi eltörléséért!

Az egyenlőség elvét legelőször is a fiatalság soraiban kell keresztülvinni! Türhetetlen állapot, hogy valaki különb embernek számítson *csak* azért, mert jobban tudja a torziós inga törvényeit. Hát az, aki semmit sem tud Őrült Johannáról, nem ember!? Érdemes egy őrültről bármit is tudni? Szabad-e megkülönböztetni embert az embertől azon az alapon, hogy az egyik a tangenstételt tudja, a másik viszont futballozni tud?

Az inkvizició már régen megszűnt.

Most az érettségin a sor!

Tompek Gyula
VIII. b. oszt. tanuló.
centercsatár.

Érettségi előtt álló diák 120 érettségi tételből néhány **nagyobb tételt átadna**

Perdöntő érv az érettségi eltörlése mellett:

Dózsa György nem érettségizett! Rajniss Ferenc igen!

Azoknak, akik dönteni fognak afelől, hogy legyen-e a jövőben érettségi, vagy sem, figyelmébe ajánljuk, hogy a világtörténelem egész sorát tudja felmutatni azoknak a lángelméknek, akik nem érettségiztek.

Nem tett érettségi vizsgálatot: Mózes, Homeros, Ovidius, Kolumbus Kristóf, Könyves Kálmán, Dózsa György, Nagy Péter, Rettenetes Iván és Schwarcz Berthold, aki pedig feltalálta a puskaport.

Ezzel szemben érettségit tett: Mussolini, Matuska Szilveszter, Szálasi Ferenc és Rajniss Ferenc, aki pedig egyáltalán nem találta fel a puskaport.

S nem tett érettségit Petőfi sem, aki azt mondá:

Szabadság, szerelem,
E kettő kell nekem!

Ha szükségesnek tartotta volna az érettségit, belevehette volna azt is. Elvégre kérhetett volna hármat is.

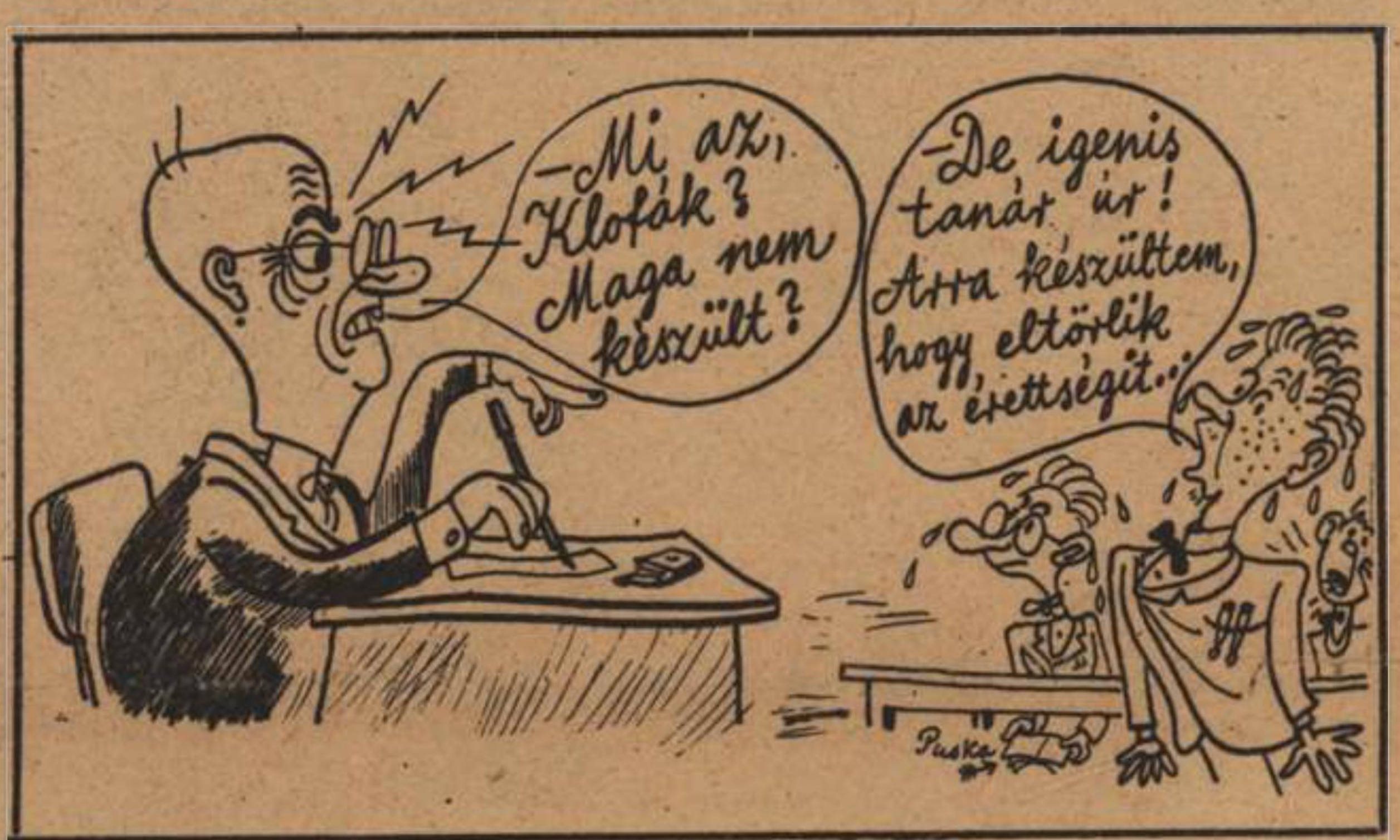
–Mi az, Klofák? Maga nem készült?
–De igenis tanár úr! Arra készültem, hogy eltörlik az érettségit...
Puska

Az érettségi története

— Iskolai dolgozat —

BEVEZETÉS

A Neander-völgyi ember az érettségit nem ismerte, Európa őserdeiben gondtalanul élt és baltáit kőből pattintotta. Az érettségit először az izraeliták akarták behozni s valószínűleg ez az alapja a későbbi antiszemitizmusnak. De Salamon király az érettségit ellenezte. Ezért őt Bölcs Salamonnak nevezzük mind a mai napig is.

TÁRGYALÁS

Az érettségi ezekután évszázadokig szóba sem került s így Európa békés fejlődésnek indulhatott. A XVII. században azonban Esztelen Róbert nápolyi király, hogy borsot törjön V. Károly spanyol király orra alá, elrendelte a kötelező maturát. Ez tömérdek bajnak és szomorúságnak lőn kútforrásává. Különösen Magyarországon, sajnos, ahol a feltörő tehetségeket a reakció mindig is elgáncsolta. Ezidőtájt írta Szedlacsek Ede örökbecsű versét, amely így hangzik:

„A tehetség kitör és eget kér!"
— Így szólt egykoron a költő.
Ez így volt hajdan. Ám azóta
Eltelt néhány emberöltő.
A tehetségnek sorsa más ma!
(A költő, sajnos, tévedett!)
Ki egykor kitört, az betör ma,
S ki eget kért, az — kéreget.

Mily feledhetetlen sorok! Mily véres memento, történetünk arany lapjain!

BEFEJEZÉS

Az érettségi körül duló világháború a szövetségesek győzelmével végződött. A világ népe most készül felszabadulni az érettségi járma alól. De azonban a fiatalságot most már nem lehet többé visszanyomni! Mi zárt sorokban vonulunk fel a matura ellen, s bizton reméljük, hogy néhány év mulva már egyetlenegy érettségizett ember sem lesz e korban, melyről Petőfi oly gyönyörűen énekelte:

„Reszket a bokor, mert
Madárka szállott rá..."

És a magyar ifjuság mint egy ember felel a költőnek: Igy legyen!

A III. B-ben

— Mond fiam.... Hány keresztcsigolyája van a brontozaurúsznak?

— Nem értem a tanár urat. Nem tud cipőt venni a gyereknek és ez a legnagyobb gondja?

Ilyenek az emberek

Gerő és Blau megegyezett abban, hogy az érettségin súgnak egymásnak, mivelhogy egyikük sem tud egy szót sem.

Blau kerül előbb sorra. A miniszteri biztos felteszi a kérdést:

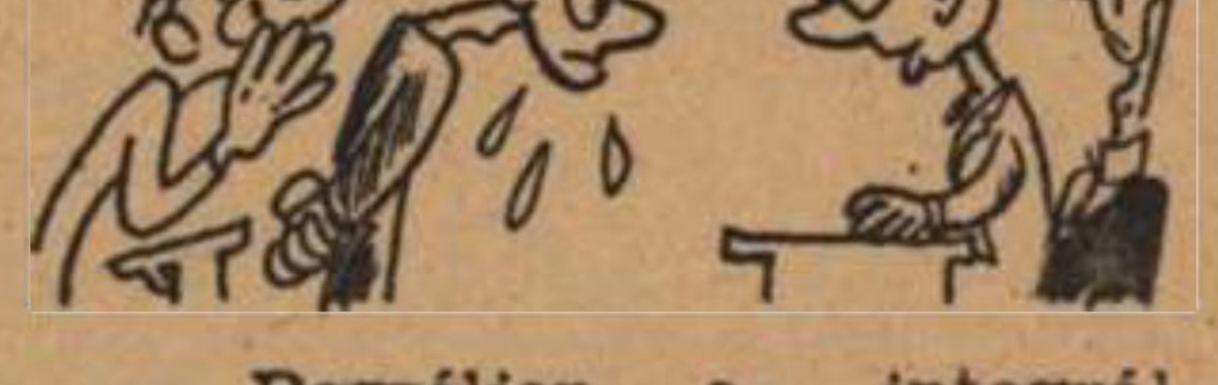

— Beszéljen az integrálszámításról.

Blau hebeg-habog.

Gerő nagy-óvatosan előrehajol s tenyerét szája elé tartva súg:

— Gondolkozz... gondolkozz...

E heti számunkat
irták:
Békeffi István, Csorna Béla, Darvas Szilárd, Farkas Lujza, dr Forrai Sándor, Gábor Andor, Gergely Miklós, Hidvéghy Ferenc, Kálmán Jenő, Király Dezső, Palásti László, Rónai Imre, Stella Adorján, Szép Ernő, Tabi László;
rajzolták:
Áldor Péter, Byssz Róbert, Horeczky Kata, Korcsmáros Pál, Medveczky Jenő, Schwott Lajos, Szegő Gizi, Török János, Vajda Albert, Várnai György.

Kép szöveg nélkül

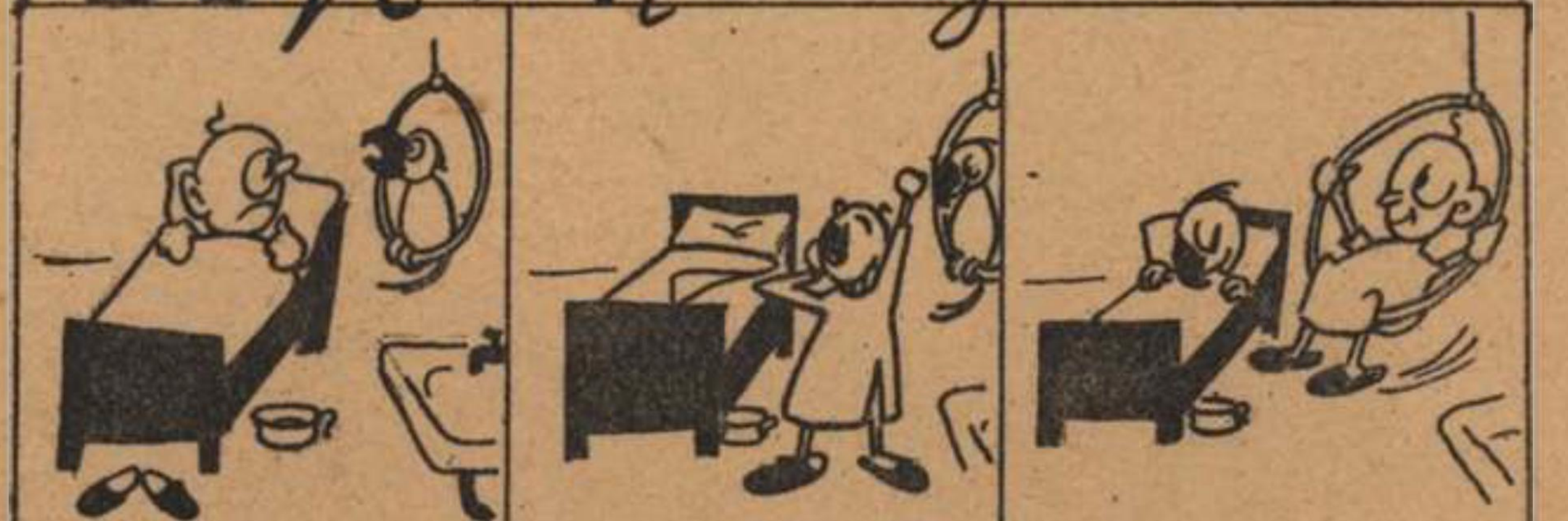

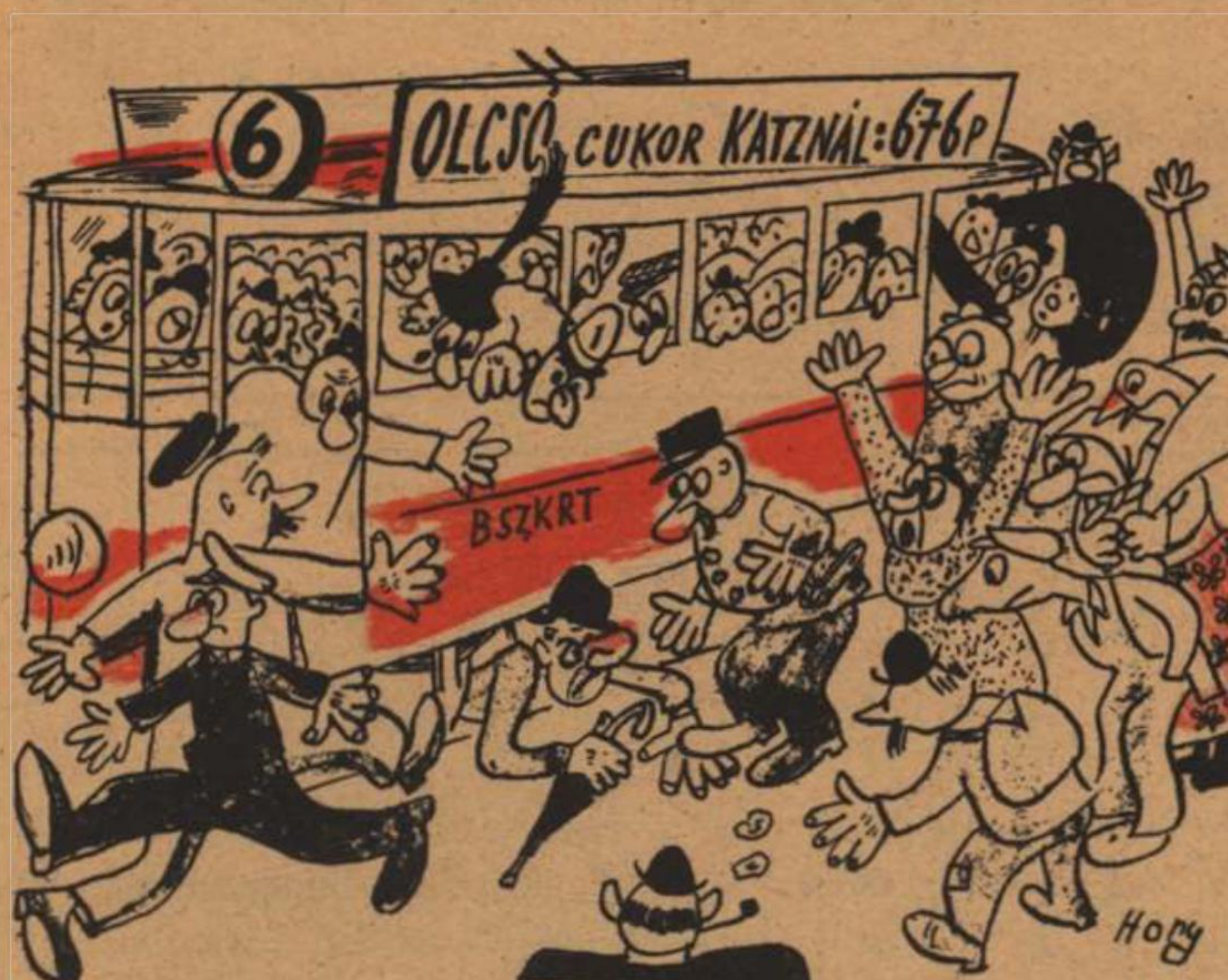

— Türelem, jó ember, mindjárt felemeljük...
— Ez jellemző magukra! Első gondolatuk az emelés...

KÖZGAZDASÁGI SZINHÁZ

[A Tözsde szomszédságában

Ma és mindennap

NAPOLEON

Aranyos történelmi dráma percenként emelkedő helyárakka

DOLLÁRKIRÁLYNŐ

Nagy látványos valutaoperett
Két hétre előre
minden bankjegy elkelt

Aranyember

14 KARÁTI KATALIN
és
NAPI ÁRON
felléptével!

— Igaz, hogy kitért, Berger úr?
— Igen. Baptista lettem.
— Az is jobb, mint a sémi.

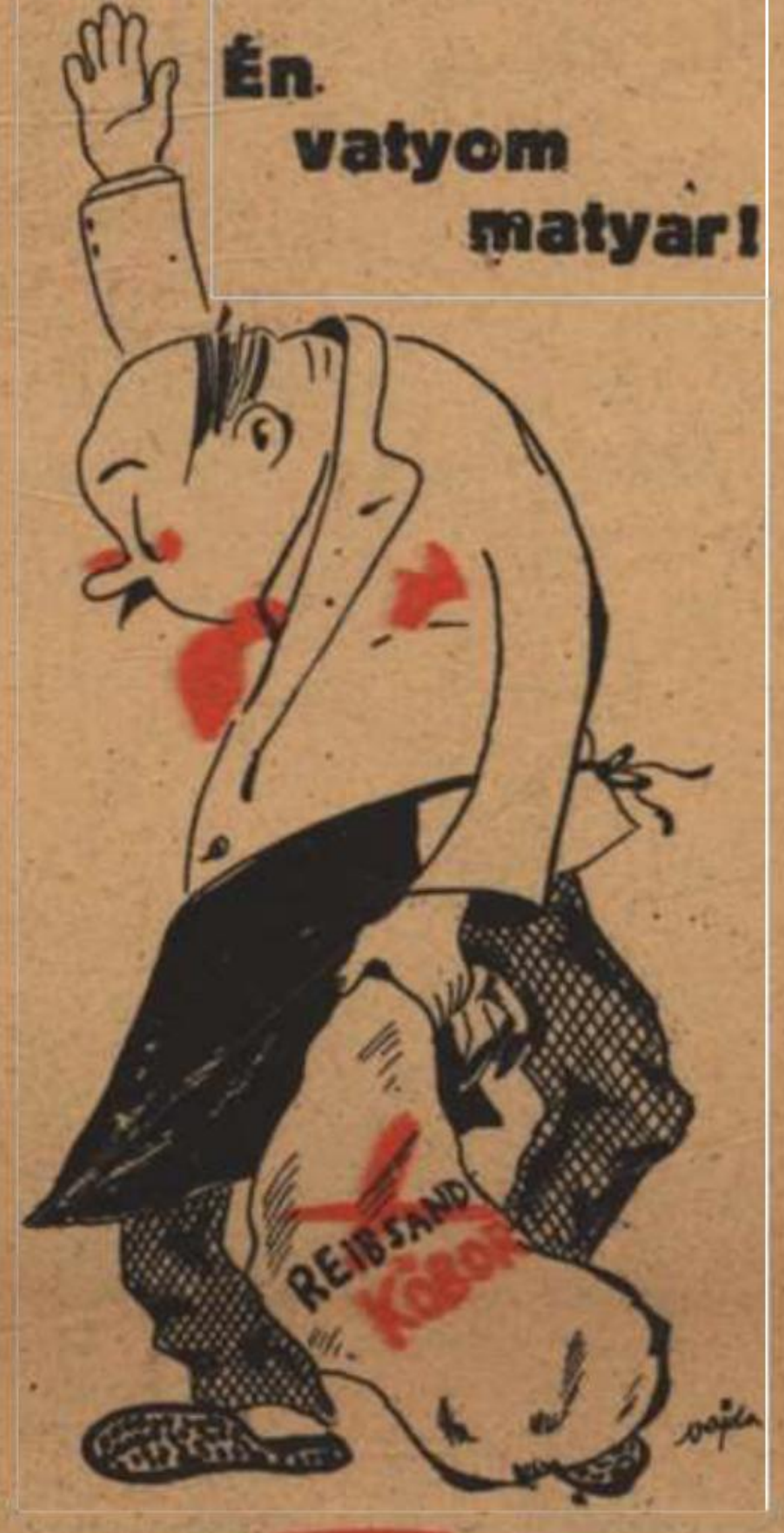

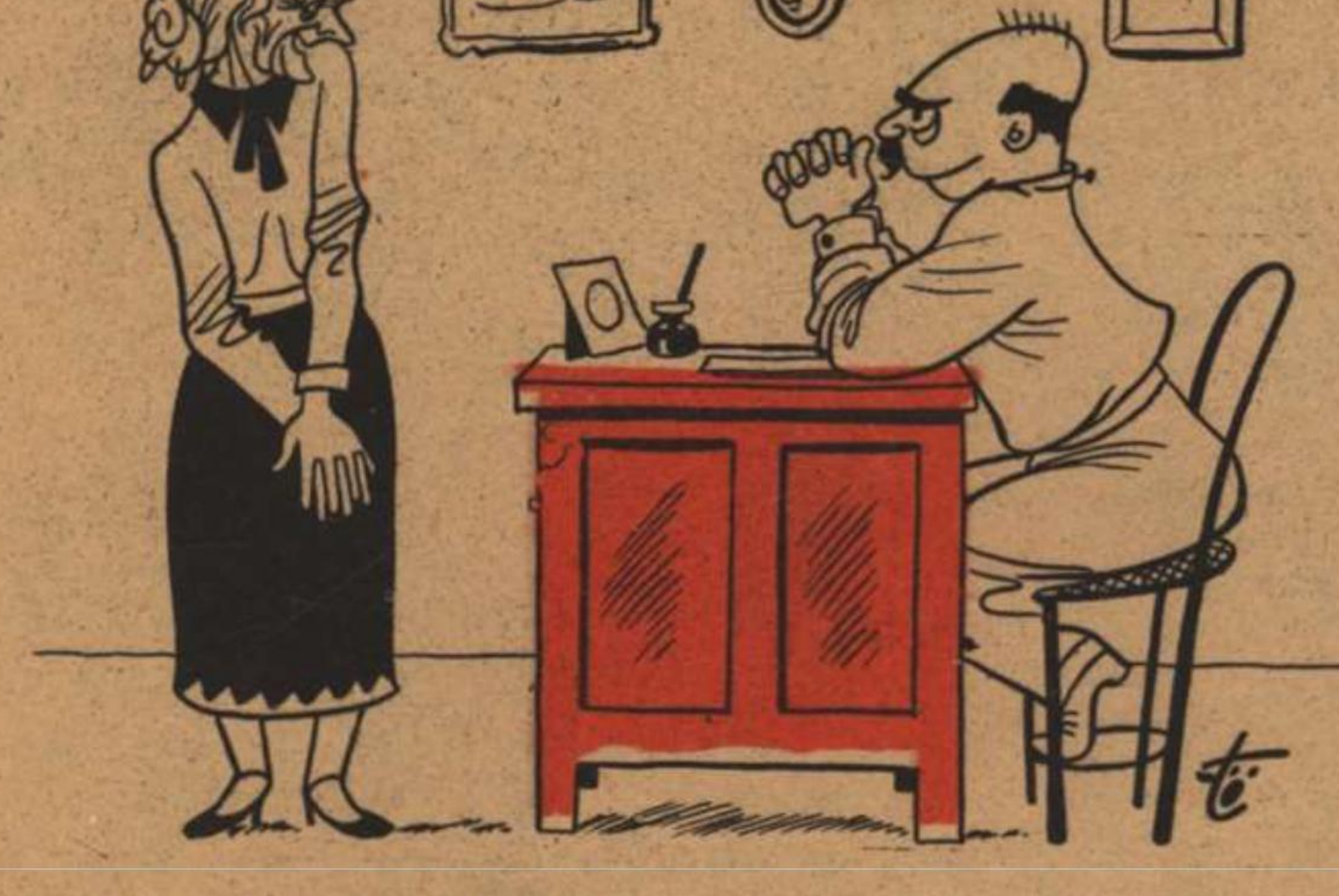

— Csak a terhes nők mentesek a közmunka alól...
— Na tessék! Mennyit magyaráztam az uramnak!

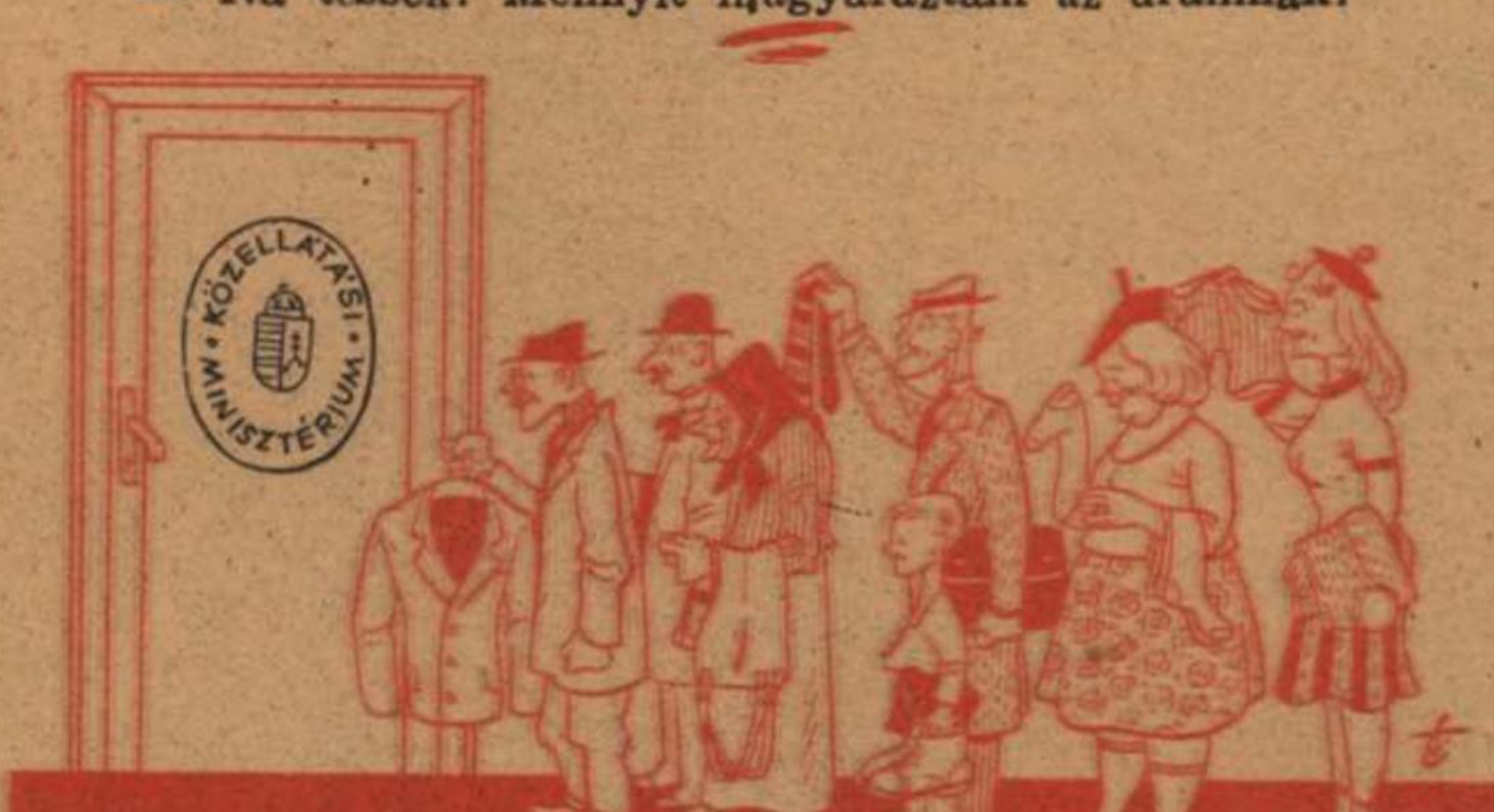

Amióta a közellátási miniszter megemlítette, hogy csak egy ruhája van, hosszú sor áll az ajtaja előtt.

Ingyen humor

Egy vízvárosi ház ablakában a következő hirdetés olvasható:

> **Aki kutyát akar nyiratni, vagy fürösztení, azt megnyírom és megfürösztöm'**

Nagyon helyes. De attól a kutya még nem lesz kint a vízből. Sőt! Még bent sem...

A Csongrád Népe május 30-i számában a következő hirdetés jelent meg:

> **Harmónikát magas áron vásárol Jusztin cementes, ahol permetes hordók nagyobb mennyiségben azonnal kaphatók**

★

Egy lakásiroda hirdetése:

> **„Lakását díjtalanul kiadom"**

Nagy kunszt! Majd kiadom én az övét díjtalanul!

*

Egy Szondy-utcai ablakban fedeztük fel a következő cédulát:

> **„Házhoz jövök kis és nagy dolgát elvégezni!"**

Nahát, aki ilyesmit igénybe vesz, az már igazán lusta fráter!

*

Ezt viszont egy mesterutcai ház kapujára írták ki:

> **„Tehetséges fiatalember részére ágy kiadó"**

Ejnye, ejnye! Ezt a szerénytelenséget!.. És még hozzá ilyen szemérmetlenül.. Mert a hirdetés a pontos címet is közli, amit mi természetesen — diszkrécióból elhallgatunk.

Ludas Matyi üzen

Tankönyvvásárló. A könyvkereskedésekben valóban nagyon drága. Egyetlen megoldás: menjen maga is a Telekire. — **Dentál-depot.** Bonyolítsa le a fuvart ellenszámlára: fogat fogért. — **Vasút.** A vagóngyártás terén egyesek máris hatalmas eredményeket tudnak felmutatni. — **Léhűtő.** Próbáljon egy jéggyárban elhelyezkedni. — **Közmunkaterv.** Az lenne egy megváltás. **O. L.** Jövő szám- **Dr Polgár Elemér, Földes Aranka.** A keresztrejtvény - megfejtéshez csak a kívánt sor szövegét kell közölni! **Seregélyesy Ferenc.** Egyet felhasználunk. Kérjük a következőket. **Fichtner N. János.** 1. Ebben nem érzünk humort. 2. Egyelőre, sajnos, nem. **Dr. I. L.** A „Harc' **Békés Mihály.** A kérdés közölhető, de a feleletet még Ludas Matyi sem tudja megadni rá — olyan formában, hogy mulatni lehessen rajta... **Borzay Miklós.** Kedves, de nem közölhető **Kurlander Vilmos.** Próbálkozzon tovább Egyszer majd menni, illetve jönni fog. **Kontrás.** Verselése darabos, humora annyira fanyar, hogy még keserű mosolyra se serkenti a szájat. **Vargha Tihamér.** Örömmel olvastuk mosolygó sorait. A melléklet valószínűleg jönni fog. Küldjön többet és minél gyakrabban, de sajátkezűleg is hozhatja. Ha nem minden jön, akkor is írjon tovább **Gyenes Jakabné.** A poének nem csattannak eléggé **Hollós Józsefné.** Ez már a multé és vicclapba nagyon súlyos. **Berényi József.** Mi is észrevettük és már fel is dolgoztuk. Köszönettel várjuk a következőket. Biztosan lesz, ami elkerüli a mi figyelmünket **Barabás Zoltán.** Az egyiket feldolgozzuk. **Dr. Jámbor László.** Mosolyt, vagy éles szatírát, ne keserű ízeket! **Gál Győző.** Üdvözlését szívélyesen viszonozzuk. **Maróthy János.** Gyönge. **S. I. T.** Hagyjuk a multat Irjunk a máról! **Szedlay Ernő.** Már feldolgoztuk. **Kaufmann Julia.** Talán felhasználjuk. Előfizetni egyelőre nem lehet. **Kótay Ferenc** Lehet, hogy az ötletet felhasználjuk. **B H I.** Humornak gyönge hiányzik belőle a mosoly. **Vili.** Jövő héten jön.

Ludas Matyi gondot okoz

Minden jót a kedves papának!

A megfejtést leg. később június 22-éig tessék beküldeni szerkesztőségünkbe A címzésnél külön ráírandó: Rejtvény! A helyes megfejtők között szép könyvjutalmakat sorsolunk ki. A megfejtést és a nyertesek névsorát 7. számunk közli.

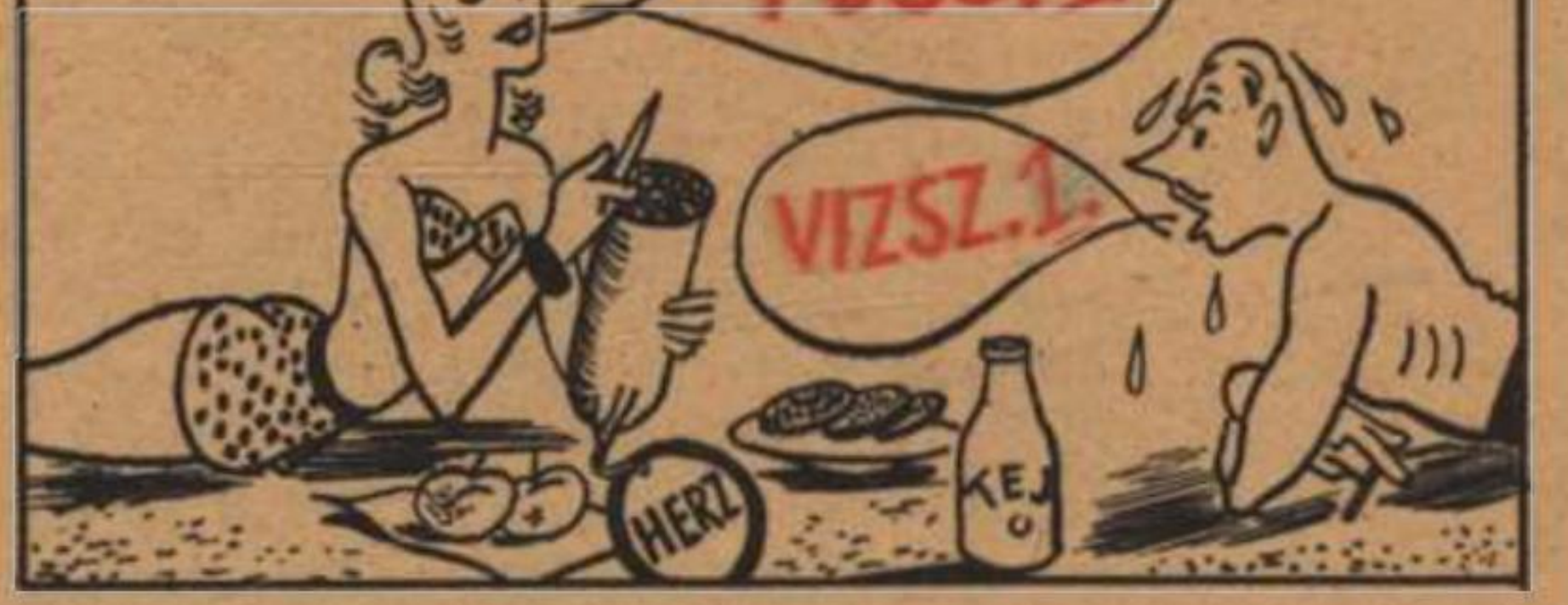

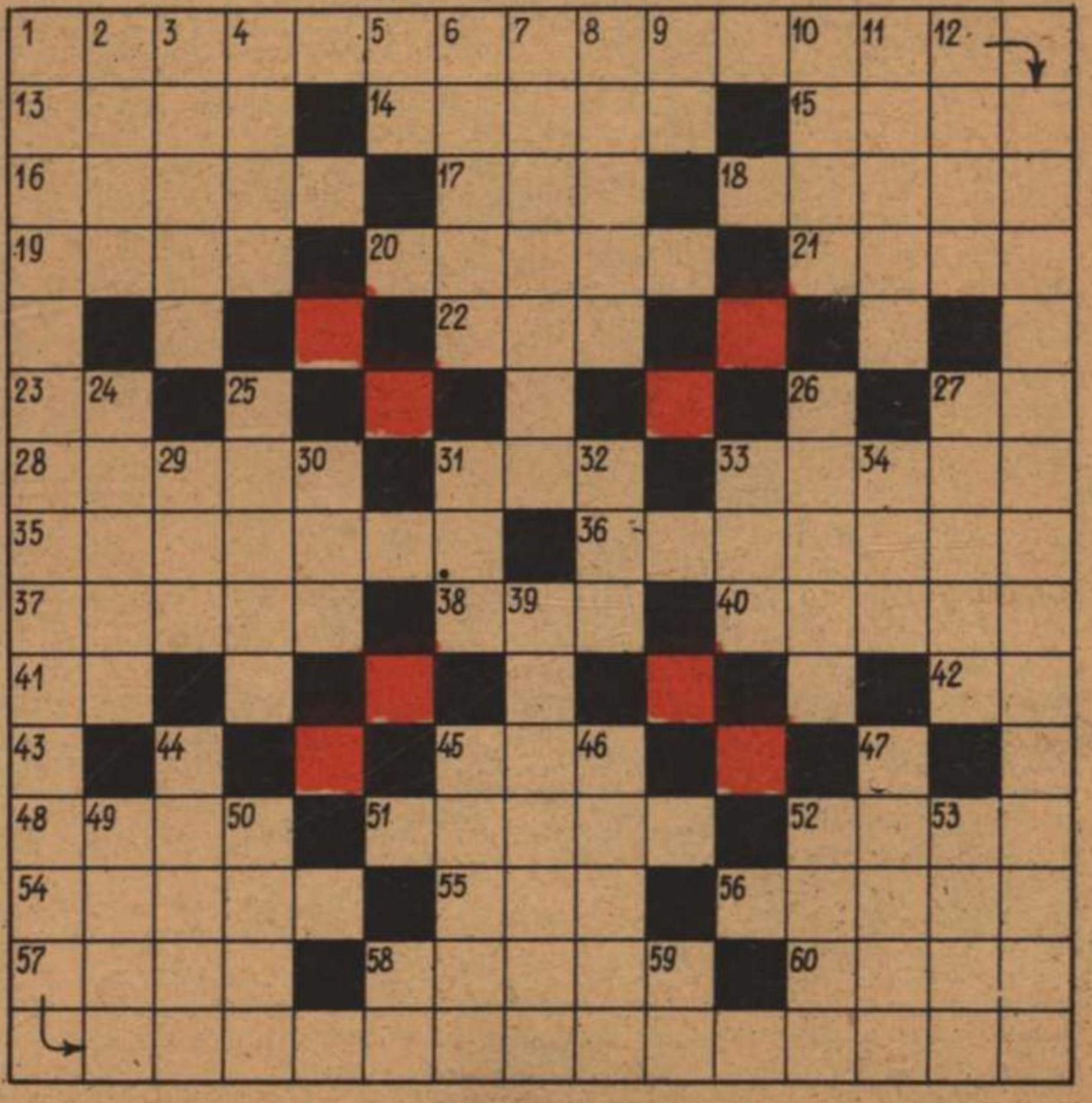

VIZSZINTES:

13. Olasz az ipse
14. Vigéc
15. Dalmáciai város
16. Idejében odajut
17. Kis Aranka
18. Világhírű ütközet színhelye
19. Könnyeit hullató
20. Formai
21. Lin Yutang hazája
22. Aradi Népművelési Egyesület
23. 3, 14
27. Szócska angol könyvek címlapján
28. Kopirozó
31. Ugyanis magánhangzói
33. Hátán visz
35. Az Egyesült Államok elnöke volt
36. Pár percig
37. Attila
38. Kinyitja a száját
40. Mennyiség
41. Állat
42. Olasz folyó
45. Félig lófejű
48. Az illető élesít
51. Inonü elődje
52. A cigánybanda bevétele
54. Filmszínész kereszt neve
55. Űrmérték a régi világban
56. Pár perccel már el is mult a nappali 12 óra
57. Meglepett felkiáltás
58. Kézenfekvő
60. Kézimunka

FÜGGŐLEGES

2. Fiúnév
3. Kilátásba helyező
4. Szamárcsemege
5. Állati beszéd
6. Autómárka
7. Vármegye
8. Kedves állat
9. Lásd 41
10. Mutatónévmás
11. Vízi közlekedési eszköz
12. Szintén nem maradt ki a nagy világháborúból
24. ökörkaszinó
25. Itt pedig az „aranyifjúság hettyeng
26. Az a bizonyos torony, amely meghajolt az idők szavának
27. Mohón eszik
29. Helyhatározó
30. Orosházi Sport Egylet
31. Az ilyen holmi sutba kerül
32. Figyelmeztet
33. Három különböző kerek római szám
34. Kezdetünk, majd végünk!
39. Súlyos betegség
44. Csapodár természetű
45. Rádióállomás
46. Szu-szálloda
47. Világhírű szobrász
49. Szárnyasfajta
50. Két különböző felkiáltószó egyébként együtt híres filmrendező
52. Ritka növény
53. Úgy gondoló
58. Kereskedelmi műszó
59. Latin csont

3. sz. keresztreitvényének megfejtése:

Képtelen voltam megtudni, mi a keresztrejtvény hosszú sora.

★

1—1 könyvet nyertek: Dr Wamoscher Béla Bp, Nyár-u. 10, Karinthy Ferencné Bp, Horthy Miklós-út 42, Lukács Gyula Bp. Váci-út 12, László György Bp, Akácfa-u. 56, Weinberger Tibor Bp. Thököly u. 46, Deák Ágnes Judit Bp. Rákóczi u 57 b, Dimsits Miklós Bp, Tátra-u 24, Kaufmann Julia Budakeszi Erdő-u. 8, Nagy Etelka Pestszentlőrinc, Kárpát-u. 2, Hajdu Magda Rákoscsaba, Alvinczi u. 30

A budapesti nyertesek hétköznap 9—1-ig átvehetik nyereményeiket szerkesztőségünkben. Vidékre postán küldjük el.

Na mi?

— Tudja mi a különbség a Pódium Kabaré és a házunk között?

— ??

— A Pódiumban nyitott tető van, a mi házunkban itt-ott tető van.

Ehet kacsát, libát,
ha eladja az
aranyát Vargának
Budapest, IX. kerület. Üllői-út 9
Karórát is magas áron veszek

Ludas Matyi
Szatirikus hetilap. — Megjelenik minden vasárnap
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.
Szerkesztőségi órák:
Minden hétköznap 9–1-ig.
Kéziratokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.
Nyomatott a „Szikra" Lap vállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.